

ZASEDAL ÚSTŘEDNÍ VÝBOR KSČM

K svému jednání se ÚV sešel 22. října. Zasedání bylo mimořádné, neboť hlavním cílem bylo projednání a schválení Hospodářské směrnice KSČM, kterou se strana od 1. ledna 2017 musí řídit. Jde o reakci na přijaté návrhy novely zákona č. 424/1991 Sb. O sdružování v politických stranách a hnutí a volebního zákona č. 247/1995 Sb. Stranou pozornosti jednání ÚV pochopitelně nemohly zůstat ani výsledky říjnových voleb do zastupitelstev krajů a třetiny Senátu PČR.

Nová hospodářská směrnice přináší do způsobu hospodaření celou řadu novinek, s nimiž se musí vypořádat především ekonomické oddělení ÚV a předsedové krajských a okresních výborů strany. Výrazně se týká i hospodaření základních organizací, jejich předsedové a hospodáři budou o změnách podrobně informováni na svých poradách v listopadu a prosinci.

V úvodním vystoupení předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip uvedl, že letošní krajské a senátní volby změnilu mapu České republiky. Nejde jen o to, že KSČM utrpěla ztráty a že nejsme součástí vlády v devíti krajích. Jde o to, že ty ztráty jsou výrazné a změnila se celkově váha jednotlivých politických stran a hnutí. Mění se krajské koalice, změní se i obsazení Asociace krajů a jejich vztah k vládní koalici. Hnutí ANO, ač je součástí vládní koalice, stále ve veřejnosti hraje roli falešné opozice a odnímá skutečné opozici protestní hlasy, což jde, ale vždy jen dočasně.

(Dokončení na straně 2)

Proč selhala naše volební kampaň

Schválně jsem neukončil titulok otazníkem, chci se rovnou pokusit vyjádřit svůj názor, proč se tak stalo. Výsledky voleb všichni známe, slyšeli jsme a přečetli si řadu komentářů. Výsledky voleb postavily před poražené strany, tedy nejen před KSČM, otázku, do jaké míry se na volebním výsledku podílela právě její volební kampaň.

Samozřejmě se vyjadřuji pouze k volební kampani strany v Brně při vědomí, že se nemohu vyhnout širším souvislostem. MěV KSČM v Brně se přípravou krajských a senátních voleb zabýval již od prosince loňského roku, již tehdy stanovil způsob a pravidla vedení volební kampaně. Pro představu stručně připomenou některé formy jejího uplatnění: Šlo o veřejná předvolební shromáždění na úrovni kraje, města i jednotlivých městských částí, volební tiskoviny určené do schránek i k rozdávání v rámci kontaktní kampaně, plakáty, bannery na volební akce i na budovy, využití elektronických médií, ať už jde o oficiální facebook a webové stránky MěV, Seznam, i-Deník (Rovnost). Dále využívání stranického tisku - Echo a Haló noviny i dalších tiskovin dodávaných do schránek - Metropolitan či zpravodaje některých městských částí. V celkovém výčtu nelze opomenout magnetické upoutávky na vozidlech některých našich

členů a další. Za nejvýraznější je však třeba považovat kontaktní kampaň, kdy se kandidáti a další propagátoři naší strany osobně setkávají s voliči. Nejde jen o ty tři stánky MěV působící na frekventovaných místech města, ale i o akce organizované základními organizacemi a místními výbo-

(Dokončení na straně 2)

Podzimní epištola

Miroslav Florian

*Komunisté se nemusí jen kát.
Nemají proč se stydět za svou víru.
Šli na zteč v Karpatech,
šli zpřímá pod sekyru,
snad je to dávno, snad je to už pasé;
ale ne všechno smaže listopad.
Bránili māj - a oslaví jej zase.*

*Nad komunisty dneska
sviští bič;
a nezdá se tak zcela sametový.
Šátrá i po Julkovi, po Zikovi
a jednačtyřicet let škrtně bez cavyků...
Rozverný biči, výskej si a syč,
nevzdáme socialistickou republiku.*

*Komunisté se nesmí mlčky třást -
a zejména ti nezištní a ryzí.
Co přemetů
lze zhlédnout v televizi!
Dá tahle země na kulatá slova?
Už teď se vznesla ze svaštělých brázd
v podhůří plachá vločka únorová.*

*Komunisté si nemohou nic lhát.
Čeká je dlouhá,
odříkává směna.
Budoucnost nebyla však poražena.
A naše hvězda do mlh nevytratila se;
tu vždycky spíše rozžal strohý chlad...
Milostný šerík připne si ji zase.*

A slunce přečte hlavní referát.

Městský výbor Komunistické strany Čech a Moravy v Brně, Klub českého pohraničí, Vlastenecké sdružení antifašistů, Klub společenských věd, Společnost česko-kubánského přátelství, Výbor národní kultury, Levicový klub žen Dobromysl zvou občany Brna na:

VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ pořádané při příležitosti Mezinárodního dne studentstva a na podporu demokracie v České republice

Na shromáždění vystoupí doc. PhDr. Miroslav Grebeníček, CSc., poslanec Parlamentu ČR a další hosté.

Sejdeme se ve čtvrtek 17. listopadu 2016 od 13 hodin v Brně na Malinovského náměstí (u žárovek).

ZASEDAL ÚSTŘEDNÍ VÝBOR KSČM

ANO se posouvá do pozice politické strany na jedno či dvě použití. KSČM si toho byla vědoma, ale tuto roli vůči opozici nehrála, v krajích fungovala, osvědčovala princip poctivé správy, ve volební kampani prezentovala posun, ale zásadní odmítnutí vládní politiky nebyla schopna tak silným způsobem jako hnutí ANO prosadit. Vzhledem k charakteristice hnutí ANO a jejího předsedy jde o přechod k oligarchické vládě. Zásadní vliv na rozhodování lidí má manipulace veřejným míněním prostřednictvím mediokracie, tedy ovlá-

dání částí médií oligarchou samotným, jako v Itálii v době vládnutí Berlusconiho.

Jde o pokus o omezování poznání pravdy, o přijímání informací z jiných než amerických zdrojů pod rouškou, že jde o oponování tzv. ruské propagandě, jak to současná vládní koalice pojmenovává. Nadnárodní korporace i státní aparát připravují pro každé volby nové politické subjekty, aby dále deformovaly politický režim, který podle ústavy má vzejít z volné soutěže politických stran. Ale ta není svobodná, protože je nesvobodná ekono-

micky. Ukazuje se, že v 21. století budou mít přednost ti, kteří namísto vize mají dostatek peněz.

V. Filip poděkoval všem, kteří se na volbách podíleli, kandidáti do krajů nebo do Senátu, funkcionáři na všech úrovních, poslanci, senátor či europoslanci. Každý by měl uznat svůj podíl na tomto výsledku, že i když sice byla potvrzena pozice třetí nejsilnější politické strany, je to nejslabší výsledek, jaký jsme dosáhli. Je potřeba připravit důkladnou analýzu o našem přístupu k volbám od centra až do ZO, a to od stanovení strategie, taktiky voleb. Ani počet 700 lidí na kandidátkách nestačil zlomit situaci v médiích. Je třeba říci, jakou odpovědnost nese centrum, jaký díl nesou okresy a kraje.

Proč selhala naše volební kampaň

ry strany v jednotlivých městských částech.

Nechci se vyjadřovat ve smyslu zda šlo o ty správné a potřebné formy, ani k tomu, zda byly či nebyly dostatečně účinné, zda bylo dost plakátů, apod. Takové otázky si jistě zodpoví MěV především v souvislosti s rozhodováním v souvislosti s přípravou volební kampaně pro nadcházející volby do parlamentu ČR. **Rozhodující je, že měřítkem účinnosti každé volební kampaně jsou volební výsledky. V Brně dalo hlas KSČM 7975 voličů, což představuje 6,68% (čímž se však brněnští voliči podíleli 23,8% hlasů na zvolení komunistických zastupitelů Jm kraje).** To je samozřejmě vzhledem k očekávání většiny z nás žalostně málo. Mimochodem, při mezi okresním a mezi krajským srovnáním zjistíme, že brněnské výsledky jsou v podstatě stejné jako jinde. A to i při srovnání s výsledky komunálních voleb v roce 2014, kterých se už hnutí Ano 2011 zúčastnilo, a všechny tradiční strany utrpěly porážku.

Po tomto „úvodu“ se tak dostávám k podstatnému. **Opět se v celé nahotě ukázalo, že při volební kampani jsou formy druhotné ve vztahu k obsahu.** O tom, že si to naše strana, její vedení neuvědomilo, svědčí skutečnost, že kraje přistoupily na tezi, že krajské volby jsou záležitostí kraje. Centrum současně zcela rezignovalo na možnost oslovit voliče celostátním volebním tématem. S výjimkou petice ohledně NATO – díky za ni, ale to je málo.

Krajské volební programy se tak spokojily s řešením svých krajských problémů. Je jistě chvályhodné, že obsahem volebního programu jihomoravských komunistů jsou otázky spojené s územním plánem, opatření k rozvoji ekonomiky kraje, otázky vzdělání, zdravotnictví, seniorů atd. To má však ve svém programu každá strana, uzná-li za nutné nějaký program vůbec mít. **Takový program, bohužel znamená nepochopení toho, jak má komunistický program vypadat.** Výsledky voleb jasně ukázaly, že takový program, voliče neoslovuje. Neoslovil ani mladé voliče, ani nerozhodnuté, bohužel v řadě případů ani členy strany a sympatizanty.

Toto konstatování pochopitelně evo-

luje otázku: Jaký by měl být krajský volební program? Odpověď je skutečně těžká, i když jednoduchá. Těžká proto, že je třeba se při jeho tvorbě rozhodovat o tom, co do něj z širokého spektra problémů dát a od čeho naopak abstrahovat. Jednoduchá proto, že musí vycházet a striktně být v souladu s programem KSČM. Tady ovšem narážíme na velký problém. Program KSČM schválený jeho květnovým IX. sjezdem, i když zaznamenal určitý žádoucí posun, však stále není programem, který by jednoznačně stanovil konečný programový cíl komunistické strany, který by definoval o jakou změnu ekonomického a následně i společenského rozvoje jde. **Strana potřebuje program, který bude vycházet z pochopení doby, objasňovat co se děje, který bude říkat, jak problémy řešit.** To znamená program, který má obrannou i nápravnou část. Jinými slovy, aby program strany voliče oslovil, **musí jasně definovat, že víme o co jde, čemu se bránit, jak daný stav napravit.**

Z tohoto pohledu je rovněž zřejmé, že jak poslední krajské či komunální, tak i nadcházející parlamentní volby jsou rovněž **volbami globálními, a toto hledisko musí KSČM vždy brát na vědomí.**

Závěr je vlastně jednoduchý. Pokud chce KSČM ve volbách do Parlamentu ČR v příštím roce uspět, má před sebou hodně práce a málo času. Musí již dnes začít přesvědčovat občany, že má program, jehož cílem je ne zajištění zlepšení podmínek pro život občanů ve stávajícím systému, ale tento systém změnit! Osobně si myslím, že pro zpracování návrhu (při jehož přípravě bychom se rozhodně neměli zapomenout poradit s Leninem), jeho projednání a přijetí je ještě čas. Čas na přípravu volební kampaně hodné komunistické strany. **Volební kampaně oprostěné chyb té poslední. Kampaně, která bude agresivnější, bude využívat jasná a stručná hesla, kterými oslovi jak mladé, tak nerozhodnuté voliče a ujistí její současné voliče o místě KSČM v dnešní společnosti. Kampaně, která bude probíhat v období příprav oslav 100. výročí VŘSR.**

Aleš RŮČKA

V závěru předseda ÚV KSČM zdůraznil schopnost dosáhnout na okresních a krajských konferencích kvalitního volebního programu, který bude reagovat na celostátní i místní problémy, být politickou stranou, která zná hlavní problémy společnosti, pro které má řešení a bude postupovat jako suverénní politická strana.

Místopředseda ÚV KSČM Jiří Dolejš označil za Achillovu patu kampaně KSČM důraz na mravenčí práci v krajích, ale málo na význam celostátních témat, vyjádření ANO a ČSSD o KSČM o možném koalicičním partnerovi. Vstup ANO na politickou scénu při malé účasti ve volbách vzal hlasy levici v její prospěch. Je potřeba se vypořádat s falešnou opozičností Andreje Babiše. Podle **Miroslavy Moučkové** občané nevězali, že jsme pilně pracovali, nebrali úplatky a věnovali se občanům od rána do večera. Podle předsedy OV Blansko **Emila Pernici** se KSČM příliš spojila v krajích s ČSSD div ne na společnou kandidátku a ve volbách se pak svezla společně s ní. Středočeský předseda KV a poslanec **Stanislav Grospič** se zaměřil na budoucí sněmovní volby, během nichž se bude spouštět nevybíravá prezidentská kampaň. Půjde o to zaměřit se na nebezpečí válečného konfliktu a nepromlčitelnost církevních restitucí jako na nosná témata. Místopředseda ÚV **Josef Skála** vyzval přítomné k oprášení rodinného stříbra strany a k převzetí znovu role opozice, lidé nesmí KSČM chápat jako prokapitalistickou stranu. **Výzvě MěV v Ostravě** k rezignaci V. Filipa a J. Dolejše nebylo v diskusi vyhověno. Zvítězila vůle k jednotě v rámci KSČM a zkvalitnění práce na všech úrovních místo hledání viníků.

Provolání ÚV KSČM konstatuje rozhádanost vládní koalice, permanentní nashvály a podrazy s cílem urvat víc moci po sněmovních volbách oproti mandátu vlády o zodpovědné správě země. Vláda je ve vleku povelů NATO.

TV tentokrát věnovala zasedání ÚV KSČM pozornost.

Karel JANIŠ

PETIČNÍ AKCE – A CO DÁL?

Rada největší brněnské městské části Brno-střed vzala v červenci na vědomí soutěžní podmínky architektonicko-urbanistické a krajinářské soutěže o návrh „**Park na Moravském náměstí v Brně**“. V zadávacích podmínkách je důsledně uvedeno: „*Připomínka bývalého německého domu: Německý dům, zbouraný v roce 1945, poskytoval obyvatelům parku zázemí pro kulturní využití. Součástí tohoto objektu byla významná kavárna. Soutěžní podmínky nezadávají konkrétní naložení s tímto odkazem, nechávají na volném uvážení soutěžících.*“

Otázka způsobu připomínky Německého domu tak byla ponechána zcela na soutěžících. Jsou tak dány možnosti ve škále od nic nepřipomínat, až po návrh jeho znovupostavení nebo postavení alespoň německé (?) kavárny. To se pochopitelně nelíbilo značné části brněnských občanů, kteří si uvědomují, jakou symboliku Německý dům představoval především v období 30. a válečných let. Nelze se tedy divit, že rychle vznikl petiční výbor, který inicioval vznik petice „**za zamezení připomínky Německého domu v souvislosti s chystanými**

úpravami parku na Moravském náměstí v Brně“ v tomto znění:

„*My, níže podepsaní, prostřednictvím této petice žádáme Zastupitelstvo MČ Brno-střed, aby zajistilo, že v souvislosti s úpravou Moravského náměstí nebude otázka Německého domu, tedy symbolu nacismu, žádným způsobem připomínána. Rada městské části Brno-střed svým rozhodnutím o vypsání soutěže týkající se úpravy Moravského náměstí v Brně, především zněním zadávacích podmínek nevyklučuje možnost připomínky Německého domu, který zde do konce války stával. Tento dům byl od svého vzniku významným centrem brněnských Němců, právě proto byl jako protiváha Besedního domu postaven. S moderní historií je však spjat především s obdobím protektorátu a válečných let, kdy se stal centrem brněnských nacistů. Především proto byl po válce bez náhrady zbořen. Jakékoliv připomínání Německého domu je tedy připomínáním právě tohoto období. Bohužel, radní městské části Brno-střed, nejen že se tomu nesnaží zabránit, ale naopak svým přístupem přímo umožňují, aby se park na Moravském náměstí stal místem oživujícím fašistické nálady obyvatelstva. S takovým přístupem zásadně nesouhlasíme.*“

Petiční archy se poté začaly plnit podpisy občanů a tak mohl předseda petičního výboru v úterý 2. listopadu na zasedání Zastupitelstva městské části Brno-střed tyto archy veřejně předat panu starostovi. Teď bude na něm, zda soutěžícím architektům oznámí názor 571 podepsaných občanů a na hodnotící komisi, zda při hodnocení soutěže k tomuto názoru přihledne. Především pak bude záležet na rozhodnutí adresáta petice, tedy Zastupitelstva městské části, zda vyslyší hlas téměř šesti set svých občanů – voličů.

Aleš RŮČKA

pracovník MěV KSČM v Brně

Levnější šalinkarty jen bohatým!

Zásady pro poskytování dotací svým občanům z rozpočtu města Brna změnil brněnští zastupitelé. Schválili i příspěvek na nákupy základních nezlevněných jízdenek městské hromadné dopravy v Brně, který začne platit od 1. ledna 2017. Příspěvek na pořízení předplatní jízdenky je ve výši 30 % ze základního jízdného.

Nárok na příspěvek od magistrátu na nákup šalinkarty má občan, který hradí poplatek za kom. odpad a nevyužívá jiný druh slevy na MHD. Takže jej nedostane 15,5 tis. bezdomovců, podnikatelů a jiných lidí, přihlášených na úřední adrese magistrátu, neplatících za popelnice, což je v pořádku. Ale také studenti a důchodci, což už v pořádku není.

Výše finančního příspěvku od města na dopravu by byla např. u studentů či seniorů nižší, než výše slevy využívaná jimi dosud. Stačilo by ji však nastavit jinak. Program má motivovat k častějšímu využívání veřejné dopravy a zároveň k řádnému plnění povinností, jako je platba poplatku za odpad. Má přispět také k tomu, aby se zvyšoval počet lidí, kteří se k Brnu hlásí i tím, že tu mají přihlášen trvalý pobyt. Brno se potýká s nepoměrem mezi rozpočtovými příjmy ze sdílených daní, které jsou městu přiváděny na základě počtu obyvatel s registrovaným trvalým bydlištěm, a rozpočtovými náklady na zajišťování služeb města (sít veřejné dopravy, údržba komunikací apod.). Podle sociologických analýz převyšuje počet lidí v Brně počet lidí s registrovaným trvalým bydlištěm minimálně o dvacet pět tisíc.

Nárok na příspěvek na nákup roční předplatní jízdenky pro zóny 100 a 101 získají ti, kteří řádně platí poplatek za místní odpad (tedy nejsou od jeho placení plně osvobozeni a nemají na tomto poplatku dluh) a zároveň si koupí jízdenku elektronicky v e-shopu, který od 1. ledna 2017 plánuje zprovoznit DPM. Žádost o poskytnutí příspěvku se bude odesílat přes e-shop přímo pověřenému odboru Magistrátu m. Brna. Ten následně žádost zpracuje a rozhodne o ní. Příspěvek pak bude převeden žadateli bezhotovostně na účet, který uvede v žádosti. Dopravní podnik města Brna očekává, že si o příspěvek

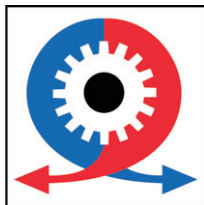
může požádat zhruba 50 tis. předplatitelů. V tom je předpokládáno 22500 dosavadních držitelů základní roční jízdenky (odhad počtu předplatitelů s trvalým bytem v Brně) a 27 tis. těch, kteří přejdou ze čtvrtletních a měsíčních. Dále se očekává nárůst zhruba 2000 nových pravidelných uživatelů MHD, kteří dosud nevyužívají žádnou z předplatních forem jízdného (při nepravidelných cestách MHD používají jednorázové jízdenky). Vzhledem k motivačnímu nastavení programu lze předpokládat, že zhruba 4500 lidí si přehlásí trvalé bydliště do Brna.

Tolik teorie. Jsem značně skeptický, už jenom proto, že celá řada lidí, vzhledem ke svým nízkým příjmům si kupuje právě jen měsíční, či čtvrtletní kupóny proto, že dostat peněz na celoroční jízdenku jednoduše nemá. To znamená, že sleva bude poskytnuta bohatým a chudí opět ostrouhají. Navíc je ze svého dražšího jízdného budou ještě dotovat. Takže celá akce je postavena na hlavu. Komunističtí zastupitelé navrhovali plošné snížení jízdného a případnou ztrátu hradit ze zisku jiných měst. společností. Od těch druhých se takový návrh očekávat nedá! **T. DÁVID**

Nemoc špinavých rukou i na brněnském magistrátu

**Infekční žloutenkou typu A, známou pod označením nemoc špinavých rukou, onemocnělo v Jihomoravském kraji už 320 osob. Dorazila i na brněnský magistrát, kde si vybrala náměstkyně primátora za Stranu zelených Martina Andera. Epidemio-
logická kontrola postihla všechny pracovníky Magistrátu města Brna.**

Žloutenkou typu A onemocnělo na jižní Moravě za minulý týden dalších pětadvacet lidí. Nejvíce případů hlásí hygienici v Brně-městě, u lidí ve věku mezi pětadvaceti a čtyřiačtyřiceti lety. Předseda MěV KSČM Martin Říha poznamenal: „*Opět dochází na naše slova. Situace není plně pod kontrolou a epidemie se dostává ze skupiny sociálně slabých osob i do většinové společnosti. Panu náměstkyni přejeme brzké uzdravení a je nám líto, že tato nemoc postihla i jeho. Ptáme se, zda náš návrh na plošné očkování proti žloutence není opět na pořadu dne. Pokud případů stále přibývá, je zřejmé, že prevence nepomáhá. Je nutné nasadit účinnější opatření. Před rokem 1989 by nikdo neváhal a nařídil by očkování! V dnešním systému individualismu je žel svobodná věc každého jednotlivce, jestli nakazí sám sebe a ostatní, případně zemře.*“ **(vž)**

NEJVĚTŠÍ ZÁJEM O STROJÍRENSKÝ VELETRH ZA POSLEDNÍCH SEDM LET

Václav ŽALUD

Více než 1700 vystavovatelů (z poloviny českými a z poloviny zahraničními z 35 zemí) zcela zaplněný areál 58. ročníku Mezinárodního strojírenského veletrhu (MSV) v Brně si prohlédlo více než 80000 návštěvníků. Takový zájem o MSV, zejména odborníků, zde nebyl uplynulých sedm let.

Politici i podnikatelé na tomto třetím nejdůležitějším evropském a největším východoevropském průmyslovém veletrhu potvrdili, že české ekonomice a zejména průmyslové výrobě se po hospodářské krizi zatím daří a vyhlídky jsou příznivé. Na veletrhu byl znát optimismus výrobců, kteří investovali do inovací a byli spokojeni se zájmem odběratelů. Zvýšená návštěvnost i chuť nakupovat je odrazem růstu poptávky po nových průmyslových řešeních a technologiích ze strany průmyslu.

Hlavním tématem byl Průmysl 4.0 (tj. digitalizace a automatizace průmyslové výroby) a nastupující čtvrtá průmyslová

Vstup do areálu výstaviště, pohled na budovu ředitelství BVV. (Foto Tibor Dávid)

Brno potřebuje nový územní plán jako sůl

Čtyřistatisícové město Brno využívá zastaralý dokument svého strategického rozvoje z r. 2004. Pravidelně jej pouze doplňuje stovkami změn. Brno si zaslouží místo dosavadního pouhého aktualizování sestavit a schválit do r. 2020 územní plán zbrusu nový. Jinak mu hrozí, že spadne do pasti stavebního zákona. V Brně pak nastane stavební uzávěra, což v žádném případě nechceme!

Na tiskové konferenci to uvedl brněnský městský zastupitel **Martin Říha** s tím, že by se politické strany v Zastupitelstvu města Brna měly konečně domluvit na společném postupu v kompletaci nového územního plánu. Zatím po mnoho let převládá hašteření, nekonečné diskuse a soudní žaloby na organizaci státní správy ke zjištění jestli ve svém rozhodnutí nepřekročily zákon. Taková skutečnost místo společného plánování zásad rozvoje města na příštích deset dvacet či třicet let, je dle rovněž komunistického zastupitele Brna **Daněla Boreckého** to nejhorší řešení. Vysvětlil, že proces sestavování nového Územního plánu města Brna před roky začal, avšak dřívější vláda ODS na magistrátu zrušila strategický útvar hlavního architekta města Brna a jeho práci zastavila, aby podnikatelům „neviděl na prsty.“ Nastala vyvolaná anarchie. Chaotická situace bez plánovitého rozvoje budoucnosti rozvoje města (včetně umístění liniových staveb dálnice a přestavby železničního uzlu Brno) prokázala, že takový stav je neúnosný. Kancelář hlavního architekta Brna nové vedení města obnovilo. Avšak náměstek primátora pro rozvoj města **Martin Ander (SZ)** a příslušné odbory magistrátu Kancelář hlavního architekta k urychlené kompletaci nového ÚP příliš nevyužívají. Proč asi? (vž)

revoluce, která byla na veletrhu přítomna již i konkrétními exponáty. Největší zastoupení prezentacemi měly Německo, Čína a Slovensko. Každý desátý návštěvník 58. MSV v Brně byl cizinec, přijeli z více než 50 zemí. Na veletrh přijely kromě mnoha byznysmenů z Čínské lidové republiky i početná vládní a obchodní delegace z Indie, Ruska, Běloruska a samozřejmě ze Slovenska.

Návštěvníky překvapilo velkolepé uspořádání čínského pavilonu, kterému vévodily expozice China Railway, Shanghai, CMEC, provincie Zhejiang a dalších. Číňané nabídli Česku, budou-li mít Češi zájem, stavbu vysokorychlostní železniční trati mezi Brnem a Prahou o délce 200 km pro vlaky s cestovní rychlostí 300 km/hod. nikoli za dvacet až třicet let, jak se v ČR plánuje, nýbrž za tři roky. Dobu jízdy mezi moravskou a českou metropolí tím zkrátí z nynějších skoro tří hodin na necelou hodinu. Čína má s vysokorychlostními železnicemi ve své zemi bohaté zkušenosti. Oficiální expozice otevřely také Korea, Indie, Francie, Německo, Slovensko, Rusko a další země. Ruští podnikatelé prezentovali, že když s nimi průmyslníci ze zemí EU v duchu uvaleného embarga a k vlastní škodě nechtějí obchodovat, dokončují stavby nových plynovodů a ropovodů do Číny. S ČLR a Indií zahajují mohutnou modernizaci ruského průmyslu asijskou svépomocí bez EU.

Přihlášené nejlepší exponáty se ucházely o prestižní Zlaté medaile MSV. Odborná hodnotitelská komise udělila šest hlavních cen, které získaly výrobky společnosti Xi'an Shaangu Power (Čína), Tajmac-ZPS, NenoVision, KUKA Roboter, LA composite a MEPAC CZ.

Příští 59. mezinárodní strojírenský veletrh se uskuteční společně s veletrhem Transport a Logistika od 9. do 13. 10. 2017. Jeho zvládnutí zahraniční vystavovatel bude Indie.

Co řekly o tomto veletrhu významné osobnosti?

Miloš Zeman, prezident ČR: Pro člověka, který pochází ze strojírenství, to je balzám na duši, když může navštívit takovýto krásný veletrh.

Milan Štěch, předseda Senátu Parlamentu ČR: Jsem hrdý na to, že máme v Brně tento krásný veletržní areál a úžasnou tradici mezinárodního strojírenského veletrhu, který se vypracoval na jeden z nejdůležitějších veletrhů v Evropě a možná i ve světě.

Bohuslav Sobotka, předseda vlády ČR: Veletrh nemůže existovat bez silného domácího průmyslu. Pokud by nebyl v této zemi průmysl, tak by nebyl ani tento veletrh.

Jiří Kuliš, generální ředitel a. s. Veletrhy Brno: Čínská účast představuje 150 firem zastupujících všechna významná odvětví čínského průmyslu. Vystavují zde vedoucí čínské průmyslové firmy a expozice demonstruje velký zájem Číny kooperovat. Prezentuje se tu naše vysoce vyspělá produkce a nejnovější technologie určené pro rozvoj průmyslu, což jistě přispěje k další spolupráci mezi oběma zeměmi, která v poslední době roste rychlým tempem.

Jiang Zengwei, předseda čínské Rady pro podporu mezinárodního obchodu CCPIT: Naše představa je, že Čína vyrábí miliardy laciných ponožek a hraček. Čína je ale moderní země s moderní infrastrukturou. Připravili jste „China Expo“, které ukazuje, že Čína je na dobré cestě od Made in China (Vyrobeno v Číně) opět k Invented in China (Vymyšleno v Číně).

Církevní restituce

Josef Vondrák

Již 22. 9. 2016 se konal diskusní čtvrtek na téma Církevní restituce a jejich zdanění. Úvodní slovo přednesl s. RNDr. Vladimír Koníček, poslanec PČR. Jednalo se o zajímavou oblast, o čemž svědčí značný rozsah diskuse. Uvedu některé myšlenky.

Ekonomická moc se propojuje s politickou. Tak jsme v současnosti v naší společnosti svědky úsilí o vrácení majetku šlechticům, Sudetákům a církvi. Nedivte se tomu, žijeme přece v kapitalismu.

Římskokatolická církev hlásá, že vše jim zabrali komunisté. Není tomu tak. Už Josef II. zavřel řadu klášterů, které byly využity pro jiné účely. Po r. 1918 stát realizoval pozemkovou reformu. Církev se bránila, hodně si toho pro sebe zachránila. Po 2. světové válce probíhá revize pozemkové reformy. Co bylo nad 50 ha, se stává státním. Však ne všechno se zapsalo do katastru nemovitostí, hodně toho bylo zapsáno bez písemných podkladů.

Církev začala restituce v devadesátých letech. Byly vydány mnohé nemovitosti, které církev výhodně zpeněžila. Topolánková vláda se dostala nejdále. Rozsah majetku byl stanoven dohodou mezi státem a církví. Tento zákon v Parlamentu ČR neprošel. Nečasova vláda to oprášila, snížila finanční náhrady. Římskokatolická církev slíbila, že dá 20 % ostatním církvím (které neměly žádný nárok). Tak získala širokou dohodu a podporu všech církví. Zákon byl přijat 8. 11. 2012 (vrátil se od Senátu a byl znovu přijat Parlamentem ČR). Žádné seznamy majetku, za které se vydává peněžní náhrada, neexistovaly.

V roce 2013 se církve přihlašovaly. Začalo se vydávat. Úřady nic netají, údaje jsou zveřejňovány. Běží však řada sporů, probíhá množství soudů. Nesoudí se o to, aby jim to či ono bylo vydáno, ale soudí se o vlastníka, aby se jím stal stát. Předvída-

(RNDr. Vladimír Koníček. Foto L. Mlejnek)

telnost práva je malá, u různých soudů řešení odlišná.

Návrh 59 mld Kč je rozpočítán na 30 let. Je tam uvedeno, že náhrada nepodléhá daním. Nyní jde o vypuštění této věty ze zákona. 19 % je požadovaná daň. Tento návrh je stále podáván, ale nedaří se ho zařadit na pořad jednání Parlamentu ČR. Proti zařazení jsou i sociální demokraté, kteří to sice mají ve svém volebním programu, ale ve skutečnosti se tím nechtějí zabývat.

Velký problém je v zápisech katastrů. Reforma proběhla po válce, nespěchalo se, a tak se zapisovalo ještě v letech 1948 a 1949. Kdo tehdy věděl, co se bude dít na přelomu 20. a 21. století. A dnes se jde po konkrétním zápisu, jde se striktně po formalismu, věcné argumenty nepřichází v úvahu, obsahově to řešit nechtějí.

Co říci závěrem?

Jsmo svědky, jak postupně dochází k propojení církve se státní mocí a i církevní restituce jsou toho součástí.

Nejmodernější studio ČT otevřeli v Brně

Nové, nejmodernější a své nejlépe vybavené studio otevřela Česká televize 3. října v Brně. Vybudovala je v městské části Líšeň v přestavěné budově někdejšího ředitelství podniku Zetor.

Brněnské studio ČT má za sebou 55 let činnosti. Oficiálně začalo vysílat 1. července 1961 čtyřicetiminutovým zábavným pořadem hudby Orchestru Gustava Bromy a estrádních scének brněnských umělců s názvem Sedmikráska nad Brnem. Vysílalo jej z budovy s pasáží Typos v centru Brna, kde až dosud studio sídlilo. První pořad natočený v Brně, sice ještě pražskou technikou, byl příspěvek do silvestrovského programu r. 1960, vysílaný poprvé s brněnským logem. Kromě z Typosu vysílali Brňáci i ze studia Netopýr ve Štefánikově ulici, z Dělnického domu v Židenicích, z Varieté Rozmarýn na Žerotínově náměstí, zázemí našli i na tř. Jarose. Jedna z prvních inscenací se vysílala též z Husova sboru v Botanické ulici. Kromě zábavných programů se zaměřilo brněnské studio ČT hlavně na zpravodajství, na sportovní přenosy a vstupy z brněnského výstaviště. Hodně bylo pořadů z Brna se zemědělskou tematikou, dětských a zejména folklorních.

Zatím šestnáctý ředitel brněnského studia ČT Jan Souček má po velkém sestěhování do nové nejlépe vybavené televizní budovy ČT v Brně-Líšni šanci ukázat, co jeho spolupracovníci se špičkovou technologií dovedou. (vž)

Ceny Jihomoravského kraje

Tibor DÁVID

Prestížní ocenění – Cenu Jihomoravského kraje – letos získá celkem 26 osobností jižní Moravy. Rozhodli o tom ještě starí krajszí zastupitelé na svém zasedání 22. září 2016.

Cena Jihomoravského kraje je ocenění, kterým Zastupitelstvo Jihomoravského kraje oceňuje vynikající zásluhy o rozvoj Jihomoravského kraje, hrdinské a jiné výjimečné činy osobností, které se na území kraje narodily, žijí nebo jsou s ním spojeny svým působením, jejichž život, dílo, činnost nebo jednání výrazným způsobem reprezentuje v určité oblasti Jihomoravský kraj a přispívá k jeho věhlasu a dobrému jménu, a které svými morálními kvalitami můžou být příkladem. Cena se uděluje od roku 2004, po rozhodnutí krajského zastupitelstva. K jejím držitelům patří mj. **Hana Zejdová, Karel Kašpárek, Yveta Hlaváčová, Jiří Netík, David Kostecký, Jiří Škrla, Václav Věžník, Alena Štěpánková Veselá, Jožka Černý, Zdeněk Rotrekl a Miroslava Knapková, sourozenci Hana a Petr Ulrychovi či Jan Smolík, Aleš Kopka, František Hejl, Vojtěch Žampach, Armin Delong nebo Emil Boček.**

Jak informovala tisková mluvčí JmK Eliška Holešinská Windová, Zastupitelstvo Jihomoravského kraje udělilo

Cenu Jihomoravského kraje letos následujícím osobnostem za přínos v těchto oblastech:

- za pomoc zdravotně postiženým a potřebným **Ladislava Hrdová, Helena a Josef Múčkovi, Marie Vítková;** za práci s mládeží **Jiří Lysák**, o němž jsme v souvislosti s jeho úmrtím psali v čísle 8, ji žel získává in memoriam, **Josef Hypr, Božetěch Kostelka, František Němec, Emil Polák;**
- za dílo, činnost nebo jednání, které výrazným způsobem reprezentuje Jihomoravský kraj a přispívá k jeho věhlasu a dobrému jménu **Petr Fiala, Jaroslav Koča, František Nečas, Jan Slabák, Jiří Vítovec;**
- za přínos v oblasti vědy **František Neuman, Emil Paleček, Šárka Pospíšilová, Vlasta Svobodová;**
- za přínos v oblasti umění **Jitka Jakubcová – Jakšíková, Valér Kováč, Jan Šimíček;**
- za přínos v oblasti folklóru **František Hřebačka** (in memoriam), **Čestmír Komárek a Jiří Mrenka;**
- za přínos v oblasti sportu **Miloš Hrazdára** (in memoriam), **Ivo Koblasa.**

Slavnostní předání Ceny Jihomoravského kraje se uskuteční 12. listopadu 2016 na zámku ve Slavkově u Brna.

NASTAL ČAS ZAMYŠLENÍ A TAKY RYCHLÝCH A ÚČINNÝCH OPATŘENÍ!

O tom, že výsledky voleb do krajských zastupitelstev byly pro levice a zejména pro KSČM prohrou a zklamáním není nutno pochybovat. Je to holý fakt. Stejně tak, jako letitý a pravidelně se opakující neúspěch KSČM ve volbách do Senátu.

Bude-li tento trend pokračovat, může se lehce stát, že komunisté se vytráčí z politické mapy ČR, podobně jako se stalo na Slovensku a v dalších zemích. Ve volbách do horní parlamentní komory navíc přetrvává a co víc se i stupňuje nezájem voličů, což vede k extrémně nízké účasti. Letos dosáhla další neblahý rekord. Ostatně, ochota občanů jít splnit svou občanskou povinnost a zároveň využít volebního práva soustavně klesá.

Je třeba něco dělat. Co, to možná napoví příspěvky od jednotlivců i ZO, kterých se v krátké době na adrese redakce sešlo několik. Rozhodli jsme se proto dát jim prostor a vyvolat tak stranickou diskusi, která (alespoň doufáme) zastaví negativní tendence a povede ke změně. V první řadě ke změně stylu a metod stranické práce a působení na veřejnost, změně volebních programů KSČM, neboť zatím se ukazuje, že občany – voliče příliš zaujmout neumíme. Snad také povede k nezbytné výměně těch funkcionářů na všech úrovních, kteří již zpohodlněli a nejsou schopni, či ochotni přijmout odpovědnost či změnit styl práce.

Času nazbyt skutečně nemáme!

Tibor DÁVID

Napравíme nedobré volební výsledky?

ZO KSČM 3002

Naše červnová členská schůze doplnila plán práce na 2. pololetí letošního roku s tím, že hlavní úkol souvisí s podzimmními volbami do Senátu a krajského zastupitelstva a s hodnotící členskou schůzí.

9 výtýčených sjezdových bodů se stane náplní plánů práce v dalších funkčních obdobích. Mimo otázky vnitřní politiky se bude jednat o problematiku vzdělanosti, sociální a zdravotní péče, bytové otázky. Těžiště pak vidíme v oblasti zaměstnanosti obyvatel v produktivním věku, počínaje absolventy škol a učilišť. Nelze jen vzpomínat na období plánovitého hospodářství, ale objasňovat lidem, že volný trh, proklamovaná svoboda a jen demokracie automaticky zaměstnání nezabezpečí ani potřebné nenasytí. Nakonec již čtvrt století od nastolení opět kapitalistického zřízení je toho očividným dokladem.

Co se musí ještě stát, aby většina lidí pochopila, že ne tržní, ale plánovitě hospodářství je schopno lidem zabezpečit životní jistoty?

Největším problémem, a tudíž i úkolem současné doby je zabezpečení míru. Musíme, a to si dáváme do plánu práce na příští rok, vysvětlovat lidem, proč máme ve sjezdových materiálech požadavek vystoupení z NATO. Nejen, že jsme vstoupili do tohoto vojenského paktu bez referenda, ale tehdejšími velmocemi bylo slibováno, že po rozpuštění Varšavské smlouvy zanikne i NATO. Nejen, že se to nestalo, ale toto vojenské uskupení se rozšířilo o mnoho dalších zemí, včetně naší republiky. Jestliže bipolární svět dával jistoty o vzájemném neútočení existujících vojenských bloků, pak místní boje a války v Jugoslávii, Iráku, Libyi, Sýrii a dalších místech, vojenské obklíčování území Ruské federace, jsou skutečným nebezpečím pro zachování potřebného světového míru. Při hovorech s občany budeme objasňovat, že patříme ke Slovanům, kteří nikdy nebyli strůjci válek, ale byli vždy donuceni se bránit a že před 70 lety v čele se Sovětským svazem dokázali porazit i hitlerovský fašismus.

Lidstvo přece nemůže dovolit americkým zbrojařům a jejich přísluhovačům včetně „pátých kolon“ v zemích bývalého socialistického bloku rozpoutat třetí světovou válku s použitím zbraní hromadného ničení! Lidem je třeba vysvětlovat a vládu žádat, dělat politiku vzájemného respektu, porozumění, nevyměšování se do vnitřních záležitostí jednotlivých států, do jejich svrchovanosti. Budeme objasňovat našim spoluobčanům při setkání, či různých příležitostech, že jen diplomatickou cestou, žádným násilím, sankcemi ani hrozbami nelze zajistit světový mír, tolik potřebný pro veškeré lidstvo.

Mimo tuto problematiku propagandy budeme do plánů práce zařazovat jednotlivé priority sjezdu a úkoly z usnesení naší městské konference na vlastní podmínky naší ZO.

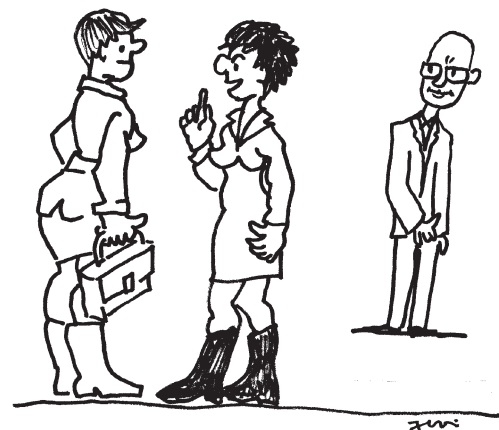
Krajské volby do zastupitelstev jsou pro práci naší strany vykřičníkem. Bylo by zbytečné se vzájemně obviňovat, kdo co zanedbal. Jistěže vinu mají i jednotlivci, ale na výsledku se podepsala práce celé strany. Proto účinnější formu vidíme v analýze přístupu nejen v předvolební propagandě, ale v celkovém systému práce naší strany. Ta se musí podle názoru naší členské schůze změnit v kádrové oblasti, ve formách a stylu práce, v prezentaci strany na veřejnosti i v oblasti spolupráce s občanskými sdruženími a zájmovými organizacemi.

Není vhodnější chvíle, než aby každá ZO na hodnotící členské schůzi v rámci hodnocení voleb vyjádřila svůj názor na zlepšení stavu. Naše ZO tak bude postupovat a své náměty předá vyšším orgánům.

Máme přece heslo *S lidmi pro lidi*. Že máme ve svých plánech a volebních programech opatření ve prospěch občanů, je bezesporu. Ale kolik lidí jde s námi? Krajské volby ukázaly, že je to z 34,6 % voličů jen 10,55 %. Podle našeho názoru chybí tedy nejen v heslu, ale ve skutečnosti dvě slůvka, a to – mezi lidmi. Nesmíme zapomínat, zejména my v Jihomoravském kraji, že ti, co chodí do kostela, týdně slyší slovo svého kazatele a ostatní ze sdělovacích prostředků trvale, mnohdy neobjektivní zprávy, ale i pomluvy a lži o dřívějším socialistickém zřízení a nevěli proti nám, současným komunistům.

Nedobré výsledky v nynějších krajských volbách do zastupitelstev musejí být tím opravdovým odrazovým můstkem ke zkvalitnění dosavadní stranické práce.

CHUDAŘ, NEVÍ PROČ MU K VOLBÁM
NEPŘIŠLI TI DŮCHODCI, KTERÝM VALORIZOVAL
DŮCHODY O 300 Kč MĚSÍČNĚ.

OSOBNÍ POVOLEBNÍ POZNÁMKA.

Aktuálně poslední volby do zastupitelstev krajů a části senátu jsou za námi. Obvykle se připojuje přívlastek „úspěšně“, který však alespoň z našeho pohledu výsledkům těchto voleb rozhodně nepřísluší. Příčinou je volební zisk v Jihomoravském kraji pod 10% ve volbách do zastupitelstva kraje a o podpoře kandidátů senátních ani nemluví.

A to asi málokdo očekával, i když varovné analýzy tu byly. Sice od analytiků většinou mimostranických, nicméně věcně hodnověrných, jako například docent Valenčík. Přiznávám se - mě osobně výsledek voleb nějak nerozhodil, protože došlo jen k horší variantě toho, co jsem očekával. Na podrobné analýzy je zatím ještě trochu brzy. Počkejme si na vyjádření odpovědných orgánů. I když otálet s rozbořením, návrhem opatření a zahájením jejich realizace také dlouho nelze. Již za několik měsíců budeme totiž naplno v předvolební kampani do voleb do poslanecké sněmovny a na jejich výsledku bude hodně záležet. Tím více, čím je naše veřejnost přístupnější k posuzování celých stran a hnutí podle vystupování představitelů jejich ústředních orgánů a - poslanců. Zásadní pro příští volby proto bude, jak dobře se nám podaří vyhodnotit příčinu volebního propadu voleb krajských a především, nakolik budeme ochotni všichni společně i jednotlivě přiznat pochybení a vyvodit poučení.

V čem dnes, na počátku vyhodnocování, ve fázi prvních osobních reakcí, vidím příčiny krajského volebního neúspěchu zejména? Nechci-li chodit daleko do minulosti, tak především vidím původ volebního výprasku do značné míry v letošním IX. sjezdu KSČM. V jeho přípravách, průběhu i odeznění. Proč zejména ve sjezdu? Protože s ním byla spojena mnohá očekávání zejména mladší části členské základny. Na okresních (u nás městské) a krajských konferencích, na jejich průběhu a aktivitě v mezidobí byla zřejmá snaha o získání dostatečného vlivu k relevantnímu projevu na sjezdu. Od něj potom byla očekávána především srozumitelná programová odezva na dlouhodobé negativní jevy v KSČM a také ve společnosti. Jako na jedné straně razantní úbytek členské základny s věkovým průměrem 75+, minimální zájem mladých lidí o vstup do KSČM, evidentní ústup z vedoucího postavení na levici a nenaplnění ambicí cestou SPaS, neplnění role Haló novin jako objektivního aktivního stranického média, setrvávání VV ÚV v praktikách, které vedou v očích veřejnosti k diskreditaci i před členy (například viz kauza Mrencová). Na straně druhé pak „politicky korektní“, ale levicově nejednoznačné postoje ÚV a představitelů KSČM k základním otázkám společenského vývoje u nás a v Evropě jako například migrace, sílící fašizace Ukrajiny a Evropy, otázky setrvávání/vystoupení z NATO a EU, smlouva TTIP, nepodmíněný příjem, ..., zdravotnictví, školství, atd. Může se to zdát trochu vzdálené politice možného v působnosti kraje, jenže souvztažnosti tu evidentně jsou ...

Bez ohledu na výstup sjezdu v podobě devíti priorit pro další období, a nebo právě proto, se zdá, že část členů naší strany prostřednictvím zvolených delegátů vůbec nepochopila, proč taková snaha nemalé části členů o obrození ideologických kořenů a s adekvátní změnou vedení. A co je mnohem horší, se zásadní změnou ve formě zřízení pozice místopředsedy pro ideologickou práci se část členů ani nasmířila a vidí v ní jakési ohrožení další existence KSČM (či někteří spíše vlastních pozic a dosavadních prebend?). Tato část členské základny odmítá vidět i zjevné skutečnosti a jakoukoliv kritiku odmítá jako nepřípustné porušování stranické káz-

ně. Následnou výtku prosím chápat jako projev vnitrostranické demokracie, přestože je adresovaná jednomu z místopředsedů, s. Dolejšovi. V odsokku od sjezdu jde již o hodnocení příčin volební ztráty, ale v přímé návaznosti na poznámku ke sjezdovému odmítání vidět zjevně a snahu vydávat subjektivní názor za objektivní. Zaznamenal jsem totiž vyjádření s. Dolejše v tom smyslu, že za volební výsledek nemůže realizovaná stranická politika, ale volby ignorující voliči. Bez složité polemiky si k poznámce troufám říci, že pokud to bylo míněno vážně, pak si přinejmenším jeden z našich čelných představitelů plete příčinu s následkem. Co se tedy vlastně stalo? Většina občanů a především dosavadních sympatizantů projevila volební neúčastí svou neochotu využít svého volebního práva k šanci na posílení své naděje na sociálně spravedlivější budoucnost. Rezignovali na tuto šanci nepodporou KSČM ve volbách. To však není a nemůže být příčinou aktuální situace. Může být a také to je jen a pouze následek a to už zase souvisí se sjezdem!

Toto zmatení ale bohužel jednak není jev ojedinělý a jednak je to jev těžce deformující komunistickou ideu. Je projevem politiky koexistence s kapitalismem a nikoli bojem proti němu. Jinými slovy je důsledkem desetiletí trvající absence ideologické přípravy. Až natolik, že jistě většina aktivních členů by dnes mohla těžko někomu vysvětlit, čím kromě názvu je KSČM vyhraněně levicová, jak se to vlastně pozná. Jsme nejednotní a málo schopní aktivní spolupráce s organizacemi, které k tomu sice mají potenciál, ale jsou levicové jen proto, že si to o sobě myslí a kterým bychom měli být ideovým příkladem. A veřejnost to vnímá a celkem dosti negativně. Nedávno, před volbami, jsem k tomu v rozhovoru s jedním občanem slyšel lakonickou, nicméně (vzhledem ke stranické disciplíně) těžce úspěšně komentovatelnou poznámku: „Co vy jste to dnes vlastně za komunisty?“ Nuže, co na to říci, jak ideově obhajovat vlastní rozladění z toho, že některé naše představitele zajímá před volbami více náš povolební „koaliční potenciál“, než jak budou naši voliči vnímat KSČM ve víru politického kšeftaření s jejich důvěrou? Nemůžeme se potom divit téměř absolutní ztrátě kontaktu s populací do 30 let a v důsledku mizivému zájmu zástupců této generace o členství. Ano, je to kvůli ztrátě politického vyhranění, vzdálení původní ideologické základně!

Nuže, krátce na závěr poznámky opět konstatování: Aktuálně poslední volby do zastupitelstev krajů a části senátu jsou za námi. Není ale důvod tvářit se kysele. Jen musíme být ochotni vyvodit z výsledků správné, tj. současné komunistické akční závěry a využít tak volby jako příležitost! Osobně jsem přesvědčen, že to jde. A protože i příští volby budou takřkajíc krajské, krajsky sečítané, musíme i přípravu organizovat v krajské jednotě. Prvním zásadním impulsem by k tomu mohla být například mimořádná krajská hodnotící konference?

Čest práci!

NĚKTERÍ JSOU DOBRĚ PLACENÍ ZA TO, ŽE RUŠÍ
STARÉ PORAŽKY A JINÍ JEŠTĚ LÉPE ZA TO, ŽE
NASTOLUJÍ NOVÉ NEPORAŽKY.

Bylo přeHavlováno

v souvislosti s nedožitými 80. narozeninami posledního československého a prvního českého prezidenta Václava Havla. Denní tisk, časopisy, televizní pořady se zabývaly jeho životem od narození po jeho poslední den na tomto světě, jeho působením před a po listopadu 1989. Z neprehledného množství vzpomínek na něho uvádím přílohu Pátek Lidových novin č. 39 z 30. září 2016. Bylo v ní uveřejněno symbolických 80 vzpomínek na Václava Havla.

Zpěvačka Marta Kubišová uvedla, že se naučila při podpisu dělat srdíčko. Jednou ji viděl při tom VH a moc se mu to líbilo. Jednou viděla, jak VH má u svého podpisu srdíčko. Kdosi jí řekl, že to srdíčko dělá jako pan prezident. A ona upozornila, že VH to má od ní a nikoliv ona od něj.

Častý účastník besed v televizi Daniel Kroupa uvedlo, že VH ukřičeli, aby neodcházel z Občanského fóra, poněvadž by se rozpadlo. Tlačili na VH, aby přijal kandidaturu na Hrad, protože strašně nechtěli jako prezidenta Alexandra Dubčeka. Polichocen, rozpačitě a posléze pevně se VH rozhodl kandidaturu přijmout.

Kardiolog Jan Pirk se s VH setkával osobně pouze při jeho nemocech. Byl moc příjemný, skromný a nevyžadoval žádné extra služby. Mrzí ho, že se na něj zapomíná a jeho zásluhy budou asi oceňeny až v budoucnosti.

Dramatik, scénárista a herec Zdeněk Svěrák oceňuje u VH smysl pro humor, který nejen rád přijímá, ale i vysílá. Zabýval se anekdotami, které by se mezi lidmi šířily. A VH mu prozradil, že už jednu vymyslel: Jindřich Jindřich a Butrus Butrus Ghálí jeli do lázní Baden Baden a tam se ožrali, ožrali.

Veterán Senátu Parlamentu ČR Přemysl Sobotka při jedné návštěvě Hradu se nechal s VH vyfotografovat a má doma krásnou fotku s VH. Spojovalo je kuřáctví. Jejich poslední setkání bylo při odhalování pomníku amerického prezidenta Wilsona u Hlavního nádraží. Už byl bez nálad a zanedlouho zemřel. Přemysl Sobotka na VH vzpomíná jako na milého, fajn chlapa, jen ty komunisty měl zakázat (*strašidlo komunismu ho pronásleduje nejen v jeho projevech, ale zřejmě i ve spánku a není mu asi pomoci*).

Historik Vilém Prečan, který soustředěním mnoha dokumentů zmapoval události v Československu ve 20. století, vzpomíná na potěšení, které měl z posledního setkání 4. listopadu 2011, kdy strávili necelou hodinku nad tlustým svazkem jejich vzájemné korespondence z let 1983-1989: 244 jejich dopisů a k tomu mnoho dalších jen Havlových, s Jiřím Pelikánem, Pavlem Tigridem, Ivanem Medkem. Kniha Vyšla dva týdny předtím a VH měl čas ji prolistovat a dával najevo velikou radost v tom smyslu, že už nemusí psát paměti. A Vilém Prečan uvádí, že nikdo z jeho okolí nemohl tehdy obsáhnout a znát všechny sféry jeho aktivit v oněch sedmi letech - k čemu všemu dal podnět, co všechno

organizoval, koordinoval, komentoval, co na dálku objasnil a vyložil lépe než kdokoli jiný - to všechno je v jeho dopisech. Podle Prečana je škoda, že nebyl čas společně projít poznámky, které si zaznamenal při dlouhých telefonátech s VH přes hranice; agenda byla ještě širší, než ji zachytily dopisy.

Socioložka a často v televizi předkládající svá „moudra“ Jiřina Šiklová připomněla potřebu VH mít společenské oblečení. Objednali mu oblek ušitý na míru a všichni prý víme, jak to dopadlo s těmi krátkými nohavicemi. Ale podle Šiklové to dokresluje opravdovou improvizaci a nepřipravenost listopadového převratu (*projevila se nejen v krátkých nohavicích VH po jeho volbě za podnájemníka pražského Hradu, ale v amatérských řešeních celospolečenských problémů při jízdě na koloběžce po chodbách*).

Režisér a autor seriálu České století, v některých místech na úrovni pouličních výkřiků a úvah u piva, Robert Sedláček, vzpomíná na Obraz 1. Dokument o Husákově. Čekání na rozhovor s VH. V České televizi po debatě s Moravcem. Havel vyšel ze studia a oni dotáčeli záběry pro jakýsi komentář Moravce nebo upoutávku na něco podobně zbytečného. Havel stál, pořád se klaněl neznámým lidem a oni jemu. Kameraman s úctou a poklonou na záběr strčil lahvičku whisky tak, aby za třetinkou piva nebyla vidět (*pamětníci uvádějí, že tak to VH míval s číšníky domluveno a paní Olga pak měla problém s placením*) s větou, aby pan prezident dovolil. Všichni se hihňali, když přijde spásná osobnost, včetně Moravce, který vypouštěl společenské banality, za které by se nemusel stydět ani Josef Zima v nejlepších letech (*jako vždy i tehdy se Supermediokrat nezapřel*). VH to snášel a nechal se točit do prostřihů a usmíval se, když mu kameraman schovával kořalku za pivo. Odcházení je prý velký film od tvůrce, kterého doba donutila stát se velkým (*do níž se vnutil a tlačil*), melancholie silného chlapa, co malým v dobré víře kecal, že můžou být velkými, to je VH pro Roberta Sedláčka. V citaci dalších vzpomínek by bylo možno pokračovat. Ale na to hlavní nelze zapomínat.

V tomto ohledu upozornil na výroky VH Jaroslav Kojzar v Haló novinách 5. října 2016 - o tom, že komunisté nás budou strašit nezaměstnaností, nepůjdeme již do žádného paktu s účastí cizích vojsk na našem území, prezidentem bude pouze půl

roku, touží po tom, aby si všichni byli rovní a o Lucernu nemá zájem.

A v již zmíněné příloze Pátek Lidových novin z 30. září 2016 socioložka, někdejší slovenská premiérka a neúspěšná kandidátka na slovenskou prezidentku Iveta Radičová připomněla slova VH, jak sní o republice samostatné, svobodné, demokratické, hospodářsky prosperující a zároveň sociálně spravedlivé, zkrátka o republice lidské, která slouží člověku, a proto má naději, že i člověk poslouží jí, o republice všestranně vzdělaných lidí, protože bez nich nelze řešit žádný z našich problémů - lidských, ekonomických, ekologických, sociálních a politických.

Skutečnost těmto prohlášením a snům VH neodpovídala a neodpovídá. Je asi zbytečné připomínat údaje o nezaměstnanosti, o bezdomovcích, o likvidaci průmyslových závodů, JZD a státních statků, o reformách ve školství, které dodnes probíhají, o našem vstupu do NATO a o úloze naší armády s ubohými počty vojáků a techniky atd. atd. A kam se podělo často používané heslo VH, že pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí?

Uvedu dva příklady, jak se jeho heslo „splnilo“.

V již zmíněné příloze Pátek Lidových novin z 30. září 2016 byl úvodník „Proč nám chybí VH“. Jeho autorka, režisérka mnoha televizních pořadů, například o Věře Čáslavské, Olga Sommerová, uvedla, že připomínat VH je důležité právě teď, kdy je naše společnost rozvrácena nenávistí a strachem ze Zemanova podbízení se putinovské diktatuře, které se uskutečňuje výzvami k referendu o vystoupení z EU a NATO. 40 let tragických a prohraných let v područí imperialistického Ruska zřejmě fanouškům současného prezidenta nestačí k tomu, aby znovu nechtěli strkat svoje frustrované životy do oprátky. Prý ti, kteří mají v kostech uložen odpor k hnusné husákovské normalizaci, cítí, že Českou republikou se plíží nová nor-

(Dokončení na straně 9)

malizace, uskutečňovaná mocichtivými politiky, kteří se snaží urvat pro sebe ještě více ekonomického a politického vlivu. Demokratická pověst, kterou ve světě symbolizoval VH, byla znehodnocena jeho dvěma nástupci na Hradě, kteří se za sovětské nadvlády nikdy nevymezili vůči komunistickému režimu, ale na počátku revoluce stačili naskočit do vlaku, který dali do pohybu studenti a disidenti kolem VH. Proto je nutno v duchu tradice první Republiky československé, jež byla evropským ostrovem svobody, i dnes třeba usilovat o zachování demokracie v odkazu dvou prezidentů, na které prý jsme hrdi – Tomáše Masaryka a Václava Havla (*srounává hrušky s jablky*). Náš první po-revoluční prezident, pro Olgu Sommerovou navždy prezident, ručil za své názory a činy svým životem, svou odvahou postavit se přesile i za cenu 5 let v kriminále. Autorka úvodníku vyzvala všechny demokraty, muže, ženy a studenty k obhajobě svobody (*příkládá do kotle všem AntiZemanovcům a AntiPutinovcům obojího polhavi*).

Známý autor úvah jazyka nevybíravého Jan Rejžek v Lidových novinách 6. října 2016 se opět uvedl. Vylezla spousta jepic, švábů, ropuch a ledajaké svoloče, která si na VH hodlá i po smrti zgustnout. Tlupa bývalých komunistů, estébáků a lidových milicionářů. Lemtalové piva z hospod čtvrté cenové skupiny, kteří sotva skončili pomocnou školu, mají nebetýčnou drzost urážet ho titulem Venca Flaška. Jako zaměstnanec jeho kanceláře na Hradě ho nikdy neviděl na veřejnosti opilého na rozdíl od té současné, čím dál tragičtější trosky na Hradě. Vážným kandidátem na titul Miss antihavlovského hnusu je prý exposlankyně a advokátka Klára Samková, která se pohoršuje nad sexuálním životem VH a lidí v disentu. Veškerou míru ohavnosti překročil bývalý herec Vítězslav Jandák, vojín Supík z Vorlíčkovy normalizační srágorie. Bezpečný politiký turista spočinul v náručí ČSSD, která bere každého, i opuštěné pejsky Marty Kubišové. Voráčkové a Valentové senkrumně (*žumpě*) Parlamentní listy poskytl rozhovor, že Havel byl ve světě vytvořený. Tento hňup nečetl výčet her VH stále hraných po celém světě od Jany Machalické v Lidových novinách. Jan Rejžek položil otázku: Kdo, proboha, vytvořil šaška Jandáka (*v příkládání do kotle by se mohl střídát s Olgou Sommerovou, aby také nepoužívala výroky JR*).

Takže nikoliv pravda a láska, ale lež a nenávisť často vítězí. T. G. Masaryk, na kterého se Olga Sommerová odvolává, v obsáhlé vzpomínkové knize Světová revoluce napsal, že se státy udržují těmi politickými silami, kterými a ze kterých vznikly.

Karel JANIŠ

Klement Gottwald – 120. výročí narození

Připomínáme si, že se narodil 23. listopadu 1896, že od V. sjezdu KSČ v roce 1929 stál v čele KSČ až do posledních chvil svého života 14. března 1953, že v letech 1946-1948 byl předsedou vlády a v letech 1948-1953 byl prezidentem republiky.

Byl představitelem KSČ v poměrech velmi složitých pro Československou republiku. V době světové hospodářské krize, nástupu fašismu a jeho přípravě k válce o světovládu a zejména v době nacistické okupace a v boji o obnovu Československa. A hlavně v období po válce, kdy se jednalo o národní a demokratickou revoluci a její přerůstání v revoluci socialistickou, kdy šlo o to, zda půjde o návrat k předmnichovským poměrům nebo k cestě k zásadním přeměnám společenských poměrů směrem k socialismu.

Vždy v pravý čas určoval základní směrnice politiky KSČ v době obrany republiky proti fašismu, v letech 1939-1945 k rozvoji účinných způsobů boje proti okupantům a k specifické cestě Československa k socialismu v závěrech VIII. a IX. sjezdu KSČ. S jeho jménem jsou spojeny úspěchy při plnění Budovatelského programu vlády a první pětiletky rozvoje naší ekonomiky.

Bohužel ale nelze zbavit Klementa Gottwalda odpovědnosti za rozhodující podíl na politických procesech na konci 40. let, kdy vedle skutečných nepřátel republiky byli nepodloženě odsouzeni i nevinní lidé, nečlenové i členové KSČ včetně významných představitelů KSČ. Hlavně o těchto záležitostech před i po listopadu 1989 oficiální vysílání televize, rozhlasu a tiskovin všeho druhu hovoří, píše. Nejsou objasňovány širší souvislosti tehdejší situace v době studené války a protikomunistické hysterie v USA i v dalších zemích Západu. Této tendenci odpovídá Jiří Pernes v knize *Takoví nám vládli*, v níž převládá černobílé vidění světa a negativní hodnocení všech prezidentů po roce 1948 počínaje Klementem Gottwaldem. Naopak Jaroslav Matějka v knize pod prostým názvem *Gottwald*, Vladimír Kadlec v knize *Podivné konce našich prezidentů*, Čestmír

Ve volbách národ zhodnotí strany ne podle slov a slibů, nýbrž podle práce a činů!

(K. Gottwald - projev v čs. rozhlasu 22. 5. 1946)

Císař v knize *Moji českoslovenští prezidenti*, posuzovali naše prezidenty ve všech souvislostech. Vracíme se k nim, abychom byli imunní k dnešním hodnocením v médiích?

V mnoha svazcích Spisů Klementa Gottwalda jsou uvedeny jeho projevy, stati a články, které proslovil nebo napsal během jeho působení v politickém dění. Často jsem při různých příležitostech uváděl výňatek z projevu Klementa Gottwalda na zasedání ÚV KSČ 9. dubna 1948.

„... v únoru byla svedena skutečně velká bitva mezi reakcí a lidovou demokracií v čele s naší stranou. Tuto bitvu vyhrála na celé čáře lidová demokracie

a naše strana. Hlavním výsledkem února bylo, že jsme si vytýčili cestu rychlejšího postupu k socialismu. Přitom si ovšem nesmíme zastírat, že není ještě všem dnům konec, že není ještě všechno vyřešeno. Než dojdeme k socialismu, prožijeme ještě mnoho kritických etap, ovšem ta rozhodující bitva s reakcí byla v únoru svedena a skončila v náš prospěch. Neuděláme-li v budoucnosti nějaké zvláštní hlouposti nebo nenastanou-li mezinárodní komplikace, je těžko si představit, že by reakce mohla vyrůst do takové síly, aby se mohla pokoušet o něco takového jako v únoru.“

Podtrhuji slova Klementa Gottwalda (viz Spisy XIV., SNPL Praha 1958, s. 364-5), která směřovala do dalších desetiletí. Někdy jsem se divil nezalosti i ve vlastních řadách, že takto předvídavě Klement Gottwald promluvil. Kdybychom byli jeho slov varování pamětliví, méně bychom se v listopadu 1989 divili událostem, k nimž došlo. Ukázalo se, že v mezinárodním měřítku v Evropě je tolik sil, které jsou schopny obrátit vývoj zpět k obnově kapitalismu v zemích střední a jihovýchodní Evropy i v Sovětském svazu.

□ **ZTRACENÍ V JAZYCE.** Jan Nejedlý, učitel a publicista v Lidových novinách 10. září 2016 uvádí příklady lidového humoru z časů socialismu, kdy žertěři hojně využívali odborné názvosloví, vynalézali různé teorie, zákony, metody či veličiny. Největší oblibě se těšily měrné jednotky. Nejznámější je asi „jeden furt“ coby jednotka dočasnosti narážející na dočasný pobyt sovětských vojsk u nás. Další veličina je spojena se jménem funkcionářky Marie Kabrhelové, která svou estetikou odívání a typickou „foukanou“ na hlavě působila jako dokonale kožený, antisexuální vzor socialistické ženy. Zlé jazyky proto zavedly jednotku ženské oškliivosti „jeden kabrhel“ (škoda, že autor článku nezavedl jednotku krásy žen „jedna nahoře bez“, až soutěž Missek bude takto probíhat). Ivan Brož brožil proti rozmístování amerických raket v Evropě, v čemž mu sekundoval televizní redaktor Jiří Jambor. Oba tak činili s neúměrnou horlivostí, až se začalo říkat, že jednotkou blbosti je „jeden jambor“, dělíci se na dva „brože“ (zaveďme jednotky skoku do řeči hostům v televizních pořadech – jeden „moravec“ dělíci se na „takáče“ a „borky“ se zálohou „daniela“ Drtinová a „martin“ Veselovský).

Také jednotky peněžní se podle autora článku s oblibou vymýšlely. V narážce na krachující ekonomiku se místo rublu zrodila nová měna „rupl“ dělíci se na deset „krachoňů“, resp. sto „štougalíků“. Vznikla též řada pracovních metod. Ležérní přístup k povinnostem odráží metoda „žaves“ – žádný velký sra... (v originále uvedeno celé slovo) či indická metoda, nechávající vše na (j) indy. Funkcionářů se týkala „metoda lilí marlen“, listuj literaturou marxismu-leninismu. Vrcholným výkonem tuzezemského folklóru se stala rozsáhlá „teorie vědeckého fekalismu“, inspirovaná pojmovým aparátem vědeckého komunismu. Stěžejním fekalistickým postulátem byl výrok „všechno stojí za ho...“, základní částicí pak „prūseron“. Fekalisté však nebyli jednotní a postupně se odštěpily názorové proudy „utopického fekalismu“ či „neofekalismu“, který hlásal, že „všechno nestojí ani za ho...“ (v originále slova uvedena naplno tak, jak je používáme).

Dnešní vtípálci jsou prý ještě víc roztržštěni než stoupenci fekalismu. Pro někoho je jednotkou blbosti „jeden bígl“ - svěhlavý psík, pro jiného

„jeden merkel“ - Angela Merkelová. Jestliže Miloš Zeman kdysi uváděl jako jednotku debility „jeden igor“ dle primátora Igora Němce, který před povodní ujišťoval Pražany, že situace je nadmíru výtečná, mezi aktuálními jednotkami blbosti najdeme nejen „jeden laudát“ - poslanec František Laudát či „jeden langšádl“ - poslankyně Helena Langšádlová, ale příznačně také „jeden miloš“ dělíci se na deset „mikroovčáčků“. Potud autor článku v Lidových novinách.

Dotávám, že mi chybí ve Sněmovně soustavně vystupující „jeden kalousek“, dělíci se na jeden „petr fiala“ poukazující na diletantství vlády B. Sobotky a ekonomickou vy-

STŘÍPKY O HUMORU V JAZYCE

spělost a kompetentnost ODS, „jeden karel“ jako jednotka odpočívajícího při blábolech řečníků. Také jednotka vševědouceho a všudepřítomnosti „jeden daniel herman“, jednotka soustavného boje proti Putinovi „jeden luboš dobrovský“, dělíci se na „jeden fištejn“ a na „europoslavec pospíšil“, který navíc nechodí do parku nebo do lesa, poněvadž za každým stromem číhá buď ruský nebo čínský špion a on jim nemůže vynadat, poněvadž oba jejich jazyky neovládá. Také by mohla být jednotka zpěvu ve Sněmovně „jeden korte“ a možná mnoho dalších jednotek čehokoliv by se našlo.

□ **CHCI NOVÉ PŘÍJMENÍ.** Jde o obsáhlý článek v příloze Lidových novin Pátek z 12. srpna 2016. V Liberci žije 88letý Soběslav Smrtka, který oslavil zlatou svatbu. Jmenovců má u 39 mužů a 44 žen, nejvíc je jich v Uherském Brodě - 10. Centrum Dejnožků je na Hlinsku a Chrudimsku. Průměrný věk dvou zbylých příslušníků rodiny Kokotů je 75 let (kdysi sportovní redaktor Karol Polák při vítězství sportovce tohoto příjmení pohotově reagoval - potřebovali bychom víc takových Kokotů). U dvou žijících členů rodiny Pičů je 75 let, další se nechali přejmenovat. Podle údajů ze 60. let minulého století bylo u nás čtyřicet tisíc příjmení, v roce 2004 zhruba šedesát tisíc mužských a šedesát pět ženských příjmení. Na pokyn císaře Josefa II. z roku 1780 vyžadovaly úřady i příjmení. Přes sto tisíc příjmení jsou Nováci, Nováčci, Novotní, Noví - tedy

nově příchozí, Dvořák - člověk ze dvora, Procházka - řezník procházející se vesnicemi za nákupem. Podle původu národnostního Němec, Čech, Moravec, také Bém, Böhms. Podle vlastností člověka žijí lidé s příjmeními Rozum, Žert, Nepokoj, Sváda, Pleticha, Smysl, Trampota, Láska, Naděje, Pýcha, zdobnělá Ouško, Očko, Nožička, Ručka, Bříško, také Hnát, Nosák. Jen 22 Hňupů - nejvíc v Praze (není jich tam víc?).

Ke změnám příjmení docházelo u nás často, dokonce v několika vlnách, po první i po druhé světové válce. Hoffmann na Hofmana, Popper na Pojar (náš diplomat v Izraeli), Müller na Mlynáře - chartista 77 Zdeněk a jeho syn Vladimír, z Otto Poppera se stal spisovatel Ota Pavel. K jiné změně došlo u herce Ondřeje Gregora, dříve Brzobohatého - když otec zemřel, prohloubil se jeho vztah k matce, umělecky dnes je Ondřej Brzobohatý Gregor. Mnoho hereček si ponechalo, ponechává rodná příjmení. V poslední době se objevuje nová móda - k rodnému příjmení se přidávají příjmení manžela. Přelétavé si ponechávají rodná příjmení, důvěrně by znaly místa i místnosti na úřadě (ale to neznamená, že všechny s rodným příjmením jsou přelétavé).

Novou módou je boj o -ová po sňatku ženy. Většina žen se chová jako jejich matky a babičky, že užívají manželovo příjmení v přechýlené podobě - podle údajů např. v Praze 2 jen čtyři procenta snoubenek zvolila variantu bez -ová, i když si vzaly cizince. Takže často v médiích uváděná příjmení Kateřina Emmons, Karolína Peak, Hana Robinson, Emma Smetana, Petra Svoboda i u některých uvaděček na TV Prima neznamenají velký počet žen bez -ová.

□ **VZNIK ČLOVĚKA? OPICE SE VYSPALA S PRASETEM A BYLO.**

To je titulky článku spisovatele Jaroslava Rudiše v Mladé frontě Dnes 24. září 2016 (když se fanoušci na fotbale porvou, zdá se, že tomu tak bylo). Ve stejném listě je pravidelná rubrika Miroslava Koreckého z Malé Strany. Prý jedna funkcionářka z ministerstva Marksově-Engelsově (jak říká senátor Jaroslav Kubera), navrhla anglickou výslovnost prezidenta při projevu v OSN zařadit na seznam Světového kulturního a přírodního dědictví Unesco. Uvidíme prý, zda se to ujme (každá příležitost kritizovat prezidenta je dobrá k využití).

kj

aneb co přináší divadelní a hudební sezóna v listopadu a prosinci

Janáčkovovo divadlo premiéruje (10. XII.) Dvořákovu operu Čert a Káča. Po stránce libreta jde o druhou nejlepší operu skladatele po Rusalce. Předlohou byla česká lidová pohádka, literárně zpracovaná Boženou Němcovou, upravená do vtipné podoby libretem Adolfa Weniga. Libretista, učitel pocházející z chudých poměrů, vydal třináct knih pověstí, ilustrovaných osobnostmi jako Mikoláš Aleš, V. H. Brunner a bratr autora Josef Wenig. Antonín Dvořák se v roce 1896 po návratu z USA věnoval české tematice a programní hudbě. Po erbenovských symfonických básních Zlatý kolovrat, Polednice, Vodník a Holoubek následovalo pozdní jevištní dílo Čert a Káča. Skladatel se držel textu po stránce deklamace a některé krátké deklamované hudební motivy předcházely opery Leoše Janáčka. Nelze pochybovat o citlivé režii Jiřího Heřmana a poučeném hudebním nastudování dirigenta Jakuba Kleckera.

Reduta reprizuje (5. XII.) v divadelním přepisu a režii Barbary Herz román zařazený roku 1999 francouzským deníkem Le Monde mezi 100 nejvýznamnějších knih 20. století - Kouzelný vrch Thomase Manna. Odehrává se na počátku 20. století v sanatoriu pro nemocné tuberkulózou u švýcarského Davosu. Horské bezčasí sanatoria vytváří kontrast mezi potenciálními odsouzcenci k smrti - do objevu antibiotik byla tuberkulóza smrtelná - a vzdáleným podhůřím. Jde o konfrontaci názorů pacientů, doufajících v uzdravení, jež plánují svůj život i běh světa, o konfrontaci mezi radikálním fašismem, obhajujícím násilí a demokracií, obhajující humanitu. Na závěr v podhůří vypukne 1. světová válka. Její výsledek později radikálně ovlivnil život autora. Po útěku z nacistického Německa 1. ČSR umožnila Mannovi bezproblémovou emigraci vydáním pasu. Tehdejší emigranti, ať z nacistického Německa nebo bolševického Ruska, byli bezprávní a dostávali pouze Nansenův průkaz totožnosti. Na rozdíl od pasu je neopravňoval ke vstupu do jakékoliv země. Vše záleželo na benevolenci příslušných orgánů konkrétní země. Podmínkou vydání pasu 1. ČSR byla domovská příslušnost. Skuteč ve Východních Čechách udělila domovskou příslušnost celé Mannově rodině. Proslulý spisovatel zakoupil na oplátku za 3000 Kč, tehdejší valutu Evropy, stromky ke zkrášlení města. V aleji z těchto stromů při silnici ze Skutče na Pánův kopec ještě v 90. letech 20. století zrály třešně. Téma románu i realie ze života autora dnes nepostrádají aktuálnost.

Divadlo Husa na provázku premiéruje (2. XII.) hru Sławomira Mrożka Tango Macabre v režii Vladimíra Morávka. Jde o grotesku z roku 1964, postavenou na principech absurdního divadla. O rok dříve autor emigroval do Itálie a o tři roky později odchází do Paříže. V roce 1968 dosud apolitický dramatik a spisovatel mění svůj postoj a sepisuje politické prohlášení odsuzující agresi vojsk Varšavské smlouvy do Československa a vzápětí je v zemích socialistického bloku zakázán. Na odsudku nic neměnila jeho raná tvorba, kdy jako dvacetiletý mladík oslavoval Stalina a kolektivizaci vesnice. Přes zákaz se v Polsku vžilo rčení komentující něco absurdního a odporujícího zdravému rozumu: „*Něco takového by nevymyslel ani sám Mrozek.*“

Buran Teatr reprizuje (27. XI.) inscenaci nazvanou Kabaret U Vrtného kolena aneb Rozbijte prasátka, přátelé! s podtitulem: „*Za peníze si štěstí nekoupíš, ale stejně je prima je mít. Ale jak je získat a jak si je udržet? Půjčky, splátky, úroky, hypotéky, loterie, peněžní teorie a jiné piškuntálie. Ekonomický kabaret, komediální thriller, cynický stand-up.*“ Tvůrcem je

autorský kolektiv, v němž figuruje dramaturg Městského divadla Jan Šotkovský. Doufejme, že nepůjde o úvod do teorií neoliberalizmu, či zdůvodňování České cesty privatizace.

Divadlo Polárka premiéruje (12. XI.) v režii Konráda Popela Klapzubovu jedenáctku podle Eduarda Basse. Vyšla roku 1922 jako humoristická povídka s ilustracemi Josefa Čapka a byla dvakrát zfilmována. V r. 1938 s Theodorem Pištěkem, Antonií Nedošínskou a Raulem Schránilem, v roce 1968 jako televizní seriál s Jiřím Sovákem, Vlastou Chramostovou, Josefem Hlinomazem, Milošem Kopeckým, Jiřinou Bohdalovou, Peterem Ustinovem a Janem Werichem. Netřeba k popularitě předlohy dodávat víc, než že je to další vzdělávací titul Polárky.

Scéna Divadelní fakulty JAMU Marta premiéruje v režii Zoji Mikotové (27. XI.) inscenaci Ateliéru Výchovné dramatiky pro neslyšící „*Dům.*“ Jde o volnou inspiraci dramatem Dům Bernardy Alby španělského básníka a dramatika Federica Garcíi Lorky. V předloze jde o krutý příběh žen uzavřených v domě - vězení předsudků, jež vedou k tragédii. Téma skýtá mnoho paralel a prostor pro vizuálně pohybovou inscenaci, včetně hudby a znakového jazyka.

Hudební fakulta JAMU uvede (15. XI.) koncert laureátů soutěží 2015/2016 v nástrojovém obsazení lesní roh a tuba. Studenti Kyoto Municipal Kyoto Horikawa Senior High School of Music vystoupí (12. XI.) s programem složeným z českých a světových autorů. Zazní Smetanova Sonáta e moll pro dva klavíry osmiručně, houslová virtuózní Sarasateho Carmen fantasy i lidové písně z Okinawy a české lidové písně Nestarej se ženo má a Travička zelená. Vstup je volný.

Filharmonie Brno uvede (30. XI.- 2. XII.) v rámci cyklu Spolku přátel hudby v Besedním domě německou houslistku Sophii Jaffé. Za řízení emeritního šéfdirigenta Filharmonie Brno Petra Altrichtera zahraje Schumannův Houslový koncert d moll z roku 1853. Dle skladatele, ke konci života duševně nemocného (tři roky po zkomponování koncertu ze-

Robert Schumann v roce 1839

měl po pokusu o sebevraždu v sanatoriu), mu hlavní téma koncertu diktoval duch Mendelssohna a Schuberta. To byl důvod proč přední houslový virtuóz té doby Joseph Joachim, je muž byl koncert věnován, ho nechtěl provést. Před svou smrtí roku 1907 odkázal rukopis do Pruské státní knihovny s podmínkou, že dílo může být hráno a vydáno až 100 let po smrti skladatele. Posluchači ho ale slyšeli už po 81 letech. Předcházela tomu záhrobní hlas Schumanna, který v roce 1933 oslovil na seanci své praneteře, aby dílo bylo provedeno. Obě praneteře byly houslistky, o koncertu věděly, chtěly dílo provést jako světovou premiéru, což vysvětluje záhrobní poselství. Nacisté si však vynutili v roce 1937 premiéru na německé půdě s houslistou Georgem Kulenkampffem a Berlínskými filharmoniky a praneteř skladatele Jelly d'Aranyi hrála až první londýnské provedení s BBC Symphony Orchestra.

/V-zh/

Cena Jihomoravského kraje 2016 etnoložce Vlastě Svobodové

Cenu Jihomoravského kraje 2016 za přínos v oblasti vědy převezme 12. listopadu na zámku ve Slavkově u Brna etnoložka PhDr. Vlasta Svobodová, CSc. MA. O udělení cen 26 osobnostem, které obohatily společnost svým výjimečným nadáním, rozhodli krajszí zastupitelé na zasedání 22. září. Ocenili tak jejich vynikající zásluhy o rozvoj kraje, hrdinství a výjimečné činy.

Vlasta Svobodová je nejen etnoložka, ale i historička umění, filmová a televizní režisérka, publicistka a prezidentka brněnského Presscentra. Její tvorba je oceňována také v zahraničí.

Zájem Vlasty Svobodové o vědecký obor etnologie-etnografie se zaměřil do dvou oblastí – na výzkum, analýzu a syntézu a na popularizaci této vědy studii, přednáškami, výukou na vysokých školách, filmem i televizí. Více než tři desetiletí pracovala v brněnské pobočce Ústavu pro etnografii a folkloristiku Čs. akademie věd a poté Akademie České republiky. Pedagogicky působila na Masarykově univerzitě i Janáčkově akademii múzických umění. Etnologie je její srdeční záležitostí dodnes. Přesvědčivým dokladem je její letos vydaná kniha v brněnském nakladatelství Šimona Ryšavého *O smyslu etnologie*, nesoucí podtitul *Zamyšlení nad problematikou vědecké práce v etnologii*. Podává obraz o povaze tohoto vědního oboru, který člověka stejně jako například matematika denně provází v různých formách, aniž si to uvědomuje. Její znalost cizích jazyků, obliba matematiky i nahlížení do fyziky a zejména botaniky jí dovolily proniknout co nehlouběji do smyslu své badatelské práce až po ty nejstarší archivní prameny. Velké vypravěčské umění i cit pro umění jako inspiraci pro vědeckou imaginaci jí umožnilo vyniknout na poli humanitního oboru etnologie i kinetických medií – profesionálního filmu a televize, k nimž se váže její předloni vydaná publikace *Film ve společenských vědách*.

S Vlastou Svobodovou jsem se seznámil začátkem šedesátých let. Od té doby se datuje naše spolupráce a přátelství. Díky Vlastě se dařilo obohacovat zpravodajský servis Československé tiskové kanceláře aktuálními informacemi o udržování tradic lidové kultury, zejména obřadů, zvyků a slavností na jižní Moravě a Vysočině.

Bohumil HLAVÁČEK

Výbor národní kultury v Brně a Nakladatelství Kmen Vás srdečně zvou na prezentaci vydaných knih NAKLADATELSTVÍ KMEN

Představíme tituly: *Almanach Kmene* 2015 a 2016, básnickou sbírku Petra Žantovského *Zakázané květiny*, výbor z poezie Miroslava Floriana *Polní tráva* a knihu esejů Alexeje Mikuláška *Realitou k tvorbě*.

Následující akce VNK Brno - středa 7. prosince 2016 v 16 hodin "Vánoční koncert VNK", Dominokánská ul. 2, Brno-střed.

Básník Ivo Odehnal je i po osmdesátce činorodý

Žije v Černých Polích a často se potkáváme. Nedalo mi to, abych ho nepožádal o rozhovor pro naše čtenáře, o vyznání jak se mu žije po osmdesátinách, kterých se dožil letos 4. dubna.

Jak jsi oslavil toto významné jubileum a jaké dojmy z jeho oslav máš?

Především jsem pocítil, co je to přátelství... Potěšil mne blok veršů uveřejněný v Literárních novinách i blahopřání v Divokém víně. Vedle CD *Šaman z kančích hor*, které připravilo studio Agadir, a vedle chystaného *Kozího baletu* by tak byly „uzavřeny“ mé osmdesátiny. Když jsem jubileum oslavoval v rodných Valašských Kloboukách a také při tom četl některé své verše a recitovali je i místní gymnazisté, to vše mne přivedlo k uvědomění, že jsem vlastně většinu své tvorby věnoval Valašsku. Rodnému kraji včetně rodného města. A tak jsem před celou přítomnou veřejností včetně paní starostky prohlásil, že rodnému městu věnuji soubor veršů, vztahující se k němu a kraji, který vyberu z vydaných sbírek. Sliby se mají plnit a tak se výběru básní ujala moje drahá manželka Alenka. Tak vznikl výbor nazvaný *Hnízdo srdce*. Jsou v něm básně z 15 sbírek, jež se vztahují k rodnému Valašsku – od sbírky *Hladké pusté* po sbírku *Šaman z kančích hor*. Výbor jsme doprovodili záběry z amatérského filmu mého otce, zachycující valašské reálie, které jsem z filmu pořídil digitálním fotoaparátem. Jsou černobílé, neostře, ale vyjadřují autentickou atmosféru. Soubor veršů jsem vytiskl s obrázky a v digitální formě poslal i s věnováním paní starostce rodného města. Ta mi obratem poděkovala za literární dílo, věnované rodnému městu, a požádala o svolení „tento literární skvost používat jako prezent pro vzácné hosty, kteří navštíví Valašské Klobouky“. O dalším osudu rukopisného výboru *Hnízdo srdce*, na jehož eventuelní vydání budou prostředky teprve hledat, mne budou podle sdělení ředitele Městského kulturního střediska informovat.

Jak to vypadá s Tvou sbírkou pro děti, o níž jsi se mockrát zmiňoval?

Výtvarník – grafik a skvělý karikaturista Jan

Hrubý se ujal ilustrování této mé sbírky pro děti nazvané *Kozí balet*, což mne moc těší. Dopadne-li vše dobře, knížka by mohla vyjít v nakladatelství Sursum ještě letos k Vánocům. V době, kdy publikace pro děti hýří barvami a jsou „přelustrované“, zde půjde o spojení čisté kresby s textem, což bezpochyby podpoří dětskou fantazii.

Jak se cítíš v osmdesátí a co chystáš nového?

Prozaik Ivan Klíma se sice nedávno v Brněnském deníku vyznal, že v osmdesátí by se mělo s tvorbou přestat, protože moc nového už vzniknout nemůže, přitom je mu pětáosmdesát a donedávna mu to nedalo nepsat. Já mám v osmdesátí ještě několik věcí nevydaných a „rozdělaných“. Rukopis sbírky *Neklid úklidu – úklid nekliidu* je dokončen a hledá nakladatele. „Dotahuji“ rukopis *Perpetuum debile*. Pod názvem *Moje vlastní perpetuum debile* byla uveřejněna ukázka v Almanachu české poezie 2016 Rezbáři stínů, který redigoval Vladimír Štibor.

Ty jsi původní profesí filozof...

Ano. K filozofii se vracím dopracováním souboru *Koktejl moudrých v zahradě filozofů*, což je imaginární setkání a jisté vyznání filozofů několika tisíciletí, ale hlavně bych se chtěl na závěr své existence představit něčím z prózy. Když se můj přítel z nejlepších nedávno vyjádřil, že básníci nebyvají chytří, podnítilo mne to k sestavení stovky fejetonů *Blbý básník se rád přítulí k řitím světa*. Je to tak trochu polemika s blbostí. Uvidím, jestli se najde vydavatel. Ale to není všechno. Mám ještě rozepsány dvě verze rukopisu *Pískám si na provaz*, opravuji rukopis skladby nazvané *Savasana* (dechová cvičení v pozici mrtvých). Průběžně se věnuji básničkám pro děti. V rukopis mám soubor *Nebojme se sami v lese*. Potěšilo mne, že se v internetovém Divokém víně objevily mé verše pro děti *Sedí moucha na klíce...* Osmdesátka mne, jak vidíš, nenechává v klidu...

Ivo, to jsem velice rád a už se těším až se Tvá nová díla objeví na knižním trhu. Děkuji Ti za rozhovor.

Bohumil HLAVÁČEK

aneb co lze vidět v galeriích a muzeích

Moravská galerie v Pražákové paláci v knihovně vystavuje od 2. XII. Nejkrásnější české knihy roku 2015. Jde o výsledky soutěže, pořádané každoročně Ministerstvem kultury České republiky a Památkovým úřadem národního písemnictví v Praze. Porota, vedená grafickým designérem Petrem Krejzkem, hodnotila 202 publikací, zaslaných českými nakladateli, vyčlenila z nich 51. V knihovně MG najdou zájemci nejen práce, oceněné v jednotlivých kategoriích, ale i ty, které se dostaly do užšího výběru. Mohou si tedy udělat dobrou představu o tom nejkvalitnějším ze současné knižní produkce. Zdá se že, přes úpornou snahu devalvovat každou sféru umění prostřednictvím módních trendů a společenských požadavků, zůstáváme velmocí krásné knihy. Do knihovny i na výstavu je volný vstup.

Muzeum města Brna na Špilberku uvádí od 1. XII. výstavu nazvanou Tajemné příběhy Pavla Čecha. Autor maluje obrazy, vytváří objekty, kreslí komiksy, ilustruje a píše knihy pro děti. Je nositelem ceny Muriel za nejlepší původní komiks roku 2010 a znovu za rok 2013 za komiks Velké dobrodružství Pepíka Střechy. Tato kniha získala i cenu Magnesia Litera v kategorii Litera za knihu pro děti a mládež, což se v tuzemském komiksovém světě dosud nestalo.

Moravské zemské muzeum v Dietrichsteinském paláci do 31. XII. prezentuje k 260. výročí narození Wolfganga Amadea Mozarta výstavu příznačně nazvanou Mozart v muzeu. Exkluzivní exponáty ukazují, jak se prostřednictvím opisů, hudebních archivů a muzeí mozartova hudba šířila a uchovala až do dnešní doby. Vystaveny jsou unikátní rané opisy a tisky Mozartových skladeb z depozitářů Oddělení dějin hudby Moravského zemského muzea, některé vůbec poprvé. Atmosféru dotvářejí dobové hudební nástroje a artefakty spojené s Mozartem. Jedním z nich je i nástroj vyrobený brněnským houslařem, sídlícím v mozartově době téměř v sousedství na ulici Mečové, která by si v 18. století spíše zasloužila název Houslařská podle množství tam usídlených stavitelů houslí. Mezi artefakty dominují rokokové a klasicistní kalamáře s posýpátkem a raritou je kalamář z produkce vyškovských keramiků zdobený tmavě rudou polevou, jež se získávala přimíšením zlata. Malí návštěvníci mají možnost zkusit si opsat noty za-

ostřeným brkem jako písaři z 18. a 19. století. Mohou si tak vyzkoušet řemeslo námezdnicíh opisovačů. Agenti dobového hudebního nadšence, na výstavě zastoupeného portrétem - hraběte Haugwitze - si po premiéře v evropských hudebních metropolích najali skupinu opisovačů not. V noci po premiéře bylo dílo opsáno a putovalo dostavníkem na zámek v Náměšti nad Oslavou. Dílo bylo nastudováno zámeckou kapelou sestavenou ze sloužících, kteří byli současně hráči, a do týdne po premiéře ve Vídni, Paříži či Londýně zazněla skladba u nás. Výstava je vybavena měkkými válečkami a polštáři s Mozartovým portrétem, kde malí i velcí mohou spočinout a zaposlouchat se do jeho skladeb v sousedství Reduty, v níž jako dítě vystupoval. Jde tak o exkluzivní zážitek a dle informací kustoďů toho děti i znavení turisté často využívají.

Technické muzeum Brno uvádí do 30. XI. výstavu nazvanou Začalo to kamenem s podtitulem Z historie dopravního značení. Premiéru měla v Muzeu silnic ve Vikýřovicích u Šumperka a TMB je druhou zastávkou. Autor, který se profesionálně věnuje dopravnímu značení a bezpečnostním systémům na silnicích, výstavu rozdělil do tematických celků jako např. milníky, rozcestníky, mýtní kameny, brzdové či hraniční kameny, mezníky, kilometrovníky, patníky, dopravní značení po roce 1900. Divák se tak dozví co je to čuba, jíž formani v 18. století fixovali vozy i mnoho dalšího z doby, kdy cestující 2. třídy dostavníků museli pomáhat do kopce tlačit, zatím co cestující 1. třídy do kopce pouze šli. Obě kategorie však do kopce, kde koně nestačili musely vystoupit.

V Malé Královopolské Galerii vystavuje do 27. XI. Dana Pacáková. Jejími tématy jsou krajina Vysočiny a okolí Brna s mizejícími zákoutími přírody. Dalším dominantním tématem jsou koně jako symbol svobody.

Dům pánů z Kunštátu vystavuje od 23. XI. práce mladé dvojice tvůrců, kteří spolupracují a žijí již několik let ve Vídni, Yukiho Higashina a Elisabeth Kihlströmové. Jsou reprezentanty postkonceptualizmu a prozkoumávají základní témata jako je krajina, umělecká praxe a historie umění. Jejich výrazové prostředky jsou od fotografie, přes objekty, video až po instalace.

/V-zh/

200 let služby moravské kultuře a vědě

Sérií akcí a výstav začaly na podzim jednorocní oslavy 200 let činnosti Moravského zemského muzea v Brně ve prospěch nejen moravské kultury a vědy.

V Dietrichsteinském paláci na Zelném trhu vystavuje to nejlepší ze svých sbírek **Ústav Anthropos Historického muzea MZM**. Vznikl až v r. 1961, přičemž nyní očekává svého dvoumilionového návštěvníka. Prezentuje nálezy z období lovců mamutů, zapsané jako národní kulturní památky. První z nich je rytina ženské postavy na mamutím klu z Předmostí u Přerova z doby před 30000 lety. Tenkrát se v Evropě na kly kreslily buď abstraktní čárové rytiny nebo figurální plastiky lidí a zvířat. Tato kresba obsahuje oboje, možná pod vlivem drog. Druhý předmět je pravděpodobně nejstarší loutka na světě, „soška šamana“ stará asi 27000 let. Muzejníci ji našli r. 1891 pod křížovatkou brněnských ulic Přadlácké a Francouzské v hrobu muže, který trpěl kostižerem. Jeho milodary připomínaly výbavu pozdějších sibiřských šamanů. K těmto unikátům je připojena *vysušená trofejní lidská hlava z povodí Amazonky - tsantsa*. Indiáni z hlav svých mrtvých nepřátel vyjmuli lebky a měkké ořezy z hlav sušili nad ohněm a macerovali bylinami tak, aby se

tkáně smrštily do velikosti pár centimetrů. Jejich nošení mělo přinášet bojovníkům kmene štěstí. Prodávaly se i Evropanům.

Václav ŽALUD, foto Tibor DÁVID

Číslo 2/2016 je v prvním bloku věnováno odsunu Němců z Československa. Jde o problém, který po roce 1945, a zejména v poslední době po listopadu 1989, kdy Václav Havel spěchal omluvit se za tento akt schválený konferencí vítězných velmocí v létě 1945 v Postupimi, zůstává citlivým a živým. Není proto od věci přečíst si úryvky z **Paměti prezidenta Edvarda Beneše**, které též uvádějí na pravou míru uměleckou fikci seriálu „České století“ o jednání s německým sociálním demokratem, poslancem W. Jakschem. Fikce, která odpovídá dnešnímu omlouvání se za odsun Němců od nás.

Z Poselství T. G. Masaryka Národnímu shromáždění 22. prosince 1918 je uvedeno několik odstavců. T. G. Masaryk tehdy uvedl, že náš program je dávno znám: území, obývané Němci, je území naše a zůstane naším. Vybudovali jsme svůj stát, udrželi jsme ho, budovali jsme ho a jde o to, aby naši Němci při tom pracovali s námi. Vybudovali jsme náš stát a tím se určuje státoprávní postavení našich Němců, kteří přišli jako emigranti a kolonisté. Nechceme a nemůžeme obětovat naše značné menšiny české v takzvaném německém území. Závisí na Němcích, aby se k nám postavili správně. Vhodným prostředkem je vybudování demokratické samosprávy pro rozřešení národnostní otázky, ale do značné míry i sociální (*toto řešení fungovalo do nástupu Hitlera k moci a nárůstu snah většiny Němců v pohraničí vyvolávat konflikty s vyústěním v Mnichově 1938*). Velmi podrobně uvedenou situaci charakterizuje ukázka z knihy Václava Bubna *Šest let okupace Prahy*, kterou v červenci 1946 vydal Osvětový odbor hlavního města Prahy. Zprávy z Večerního slova z 15. března 1939 a z Lidových novin ze 17. března 1939 připomínají tragické přijetí ochrany nad českými zeměmi Německem po tříhodinovém rozhovoru prezidenta Háchy s Hitlerem.

Mráz jde a půjde po zádech každému čtenáři úryvků z projevu mluvčího Sudetoněmeckého landsmanshaftu Bernda Posselta na 66. sjezdu odsunutých Němců z ČSR v Augsburgu 24. května 2015. Uvádí, že MŮJ PŘÍTEL BĚLOBRÁDEK se snaží několik let upřímně a bojovně, aby se se sudetskými Němci zajistil dobrý kontakt a o spravedlivé vyrovnání s nimi. V tomto směru kriticky vystupoval v České republice, a to až na úrovni vlády. Jeho zástupce, můj přítel, právě tak statečný

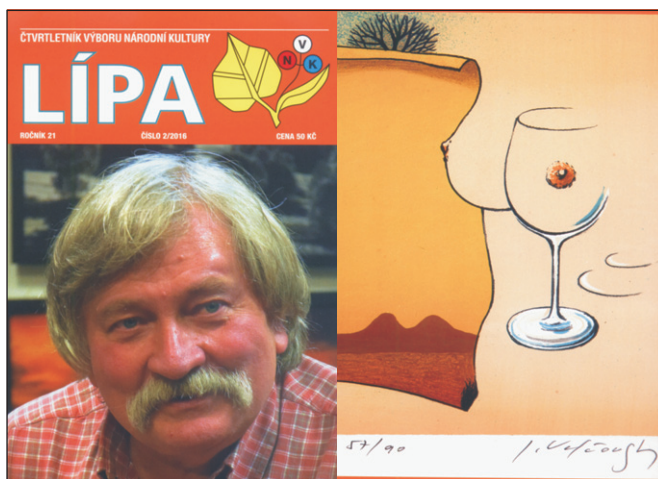
Arnošt Marks (*Engels, jak o jeho manželce, ministryni práce a sociálních věcí mluví senátor Jaroslav Kubera s nadsázkou a v žertu*), odvážně poslal pozdrav. A dnes z Liberce směle promluvil biskupský vikář Elias jménem České biskupské konference. Dělat tyto kroky v České republice vyžaduje stále hodně odvahy. Posselt doporučuje příklad Bělobrádka, který navzdory nebo možná právě kvůli jeho odvaze, byl na sjezdu strany ve Zlíně zvolen předsedou Křesťanské demokratické strany,

touto cestou jít spolu s českými lidmi, kteří říkají ve stejném duchu slova modlitby Páně: „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“. (*Jednání B. Posselta má jeden velký háček: přes slova odpuštění jejich viníkům náš exeuroposlanec tehdy v Evropském parlamentu hlasoval proti přijetí České republiky do Evropské unie a trvá, a s ním celý Sudetoněmecký landsmanshaft, na zrušení tzv. Benešových dekretů, schválených naší vládou i Národním shromážděním, i důsledkům z nich plynoucích. Ve stejném duchu hovoří i někteří, ne-li mnozí z TOP 09 v čele s „knížetem“ Karlem.*)

V další části Projevu Posselt uvádí, že na Chebsku se objevila idea evropského sjednocení. Otto von Habsburg jednou řekl, že Bohemia má prvorozenství evropanství a zvláštní význam má místo Ronsberg (Poběžovice). Bavorská vláda podporuje myšlenku obnovit dům otce evropské myšlenky hraběte Richarda Coudenhově-Kalergi (1894-1972), který tu vyrůstal. Podle Posselta mají obyvatelé tohoto místa velmi silné obavy z opětovné germanizace. Ale v posledních komunálních volbách v ČR vznikla pod vedením mladé ženy Jany Podskalské

občanská iniciativa, bez níž by nevzniklo vedení města včetně jejího členství v radě. Program této iniciativy je: Na rozdíl od našich rodičů a prarodičů my jsme se tu narodili a chceme, aby se německé kořeny v tomto místě objevovaly, uznávaly a oživily spolu s vysídlenými osobami a jejich potomky. Mladí lidé tu řekli, že „Vaše kořeny jsou nyní také naše kořeny a chceme se podílet na vybudování nových prosperujících Čech, Moravy, Sudetského Slezska na tomto kořenovém systému, nové prosperující střední Evropy, nové prosperující Evropy“. Posselt toto prohlášení považuje za oživení vlasti, za další rozvoj kulturního dědictví, a to i v česko-moravsko-slezské vlasti, je to jeden z mnoha jejich klíčových bodů boje proti bezpráví způsobenému německé etnické skupině vyhnáním. (*Poběžovická iniciativa má svůj ohlas i v Brně obnovit Německý dům na dnešním Moravském náměstí pod hlavníčkou Evropský dům.*) Posselt uvádí, že právě Brno navštívil a dvakrát důkladně promluvil s novou hlavou obce, což pro něho bylo užitečné. Primátor Vokřál je ze strany ANO, která je kromě křesťanských a sociálních demokratů třetí stranou v české vládě. Nadto je zde kolega Daniel Korte z TOP 09, strany knížete Karla Schwarzenberga, jehož přítomnost Pos-

(Dokončení na straně 15)

Grafik Josef VELČOVSKÝ (70 let) - Obálka Lípa 2/2016
Jeden z nejvýraznějších a nejoriginálnějších výtvarníků z generace vstupující do umění na sklonku 60. let minulého století.

k čemuž mu blahopřáli. V další části projevu mluvčí sudetských Němců poukazuje na to, že první Posselt byl prokázán ve 13. st. v Brně jako „*Rudolf Posoldi Filius*“, v 16. století byl Posselt první starosta v Liberce a v 17. století jeho přímý předchůdce Elias Posselt jako biskupský vikář (*stále stejné jméno a příjmení zřejmě*), založil místo Wiesental v Jizerských horách. Na podzim roku 1946 byli všichni Posseltové a jejich příbuzní a přátelé namačkáni během několika hodin do dobytčího vagonu a jeli do země nikoho s 30 kg zavazadly a pak byli kdesi vyhozeni. Jeho otec Horst byl v americkém zajetí a měl štěstí, že Bavorsko připadlo do americké zóny. Mohl přivést rodinu do svého Würzburgu, kde Posseltové žijí ve svobodě. Tento osud sdílely miliony krajanů. Vyhnání nebylo vedlejší škodou 2. světové války, bylo chladně plánovaným válečným zločinem. To prý neznamená popírat příčinnost, čelili této kauzalitě. Jak pan vikář a přítel Bělobrádek, i jiní používají slova modlitby Páně: „*Pane, odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům*“. Mluvčími Lodgmanem a Seebohmem veřejně prohlásili, že etnická skupina má těžkou vinu, podlehl v období národnímu socialismu, nese svou odpovědnost. Ale každý musí nejprve zamést před svým prahem, oni jsou odhodláni a připraveni

VYŠEL ČTVRTLETNÍK VÝBORU NÁRODNÍ KULTURY LÍPA

selt vidí s velkou radostí. Zastupuje největší opoziční stranu, takže je to poměrně široká shoda, protože jeho strana rovněž patří do vedení Brna (??). A toto vedení města Brna mu řeklo velmi jasně, že město Brno v sobotu a naši krajané z Brna v neděli připomenou 70. výročí brněnského pochodu smrti, v němž byly zabity tisíce Brňanů a více než 20000 Brňanů bylo vyhnáno po otrěsném utrpení do Dolního Rakouska, kde ještě někteří v důsledku toho zemřeli. A primátor Vokřál bude společně s dalšími usilovat o uspořádání pietního vlaku, pravděpodobně se stovkami Čechů a Němců, kteří pojedou po připomenutí masových hrobů u Drasenhofenu a Pohrlitz (Pohořelic) až do Starého Brna, kde v té době byly vysídlené osoby nacpány ve dvoře Mendelova kláštera a pak vysídleny nejsurovějším způsobem pomocí pochodu smrti. Město Brno dělá přesně to, co přijalo v úterý v prohlášení městské rady, která odsuzuje toto vyhnání a žádá za to odpuštění. Město Brno jasně uvedlo, že důvod vyhnání byla kolektivní vina. Lidé byli vyhnáni nevině jen proto, že byli němečtí rodilí mluvčí. Tato jasnost je na prohlášení Brna impozantní. Brno vyhlásilo celý rok jako rok smíření a v příštích letech budou poseltovci rozvíjet v Brně ještě více aktivit, které jsou v současné době v jednání s vedením města (*současné vedení Brna se má vskutku čím chlubit!*). Otcové města Brna jsou silně napadáni, mladý krajský zastupitel krajan Macek z jižní Moravy tuto zprávu přinesl. Posselt děkuje velvyslanci v Praze Petru Bartoňovi, kterého doprovázel na celé této cestě. Nedávno byla v Praze podepsána bavorským ministrem kultury Spaeniem a českým ministrem kultury Hermanem bavorsko-česká kulturní úmluva, což je další velké dílčí fórum oficiálního Česko-německého diskusního fóra, v jehož čele je Posseltův přítel Libor Rouček, přítomný na sjezdu, bývalý místopředseda Evropského parlamentu a člen ČSSD. V závěru projevu Posselt řekl, že musí prosadit sebeurčení jako univerzální základní právo, etnická práva menšin. Sudetští Němci jsou průkopníci evropských etnických práv, která jsou zásadním lidským právem a musí je prosadit na celém světě. To, co zažila a utrpěla sudetská etnická skupina, působením rodin, škol dělá z mnoha sudetských Němců zanícené politické vůdce a neúchylné odborníky na lidská práva, práva menšin a sebeurčení. V tomto smyslu oni chápou téma „*Lidská práva bez hranic*“.

(Projev Bernda Posselta ukazuje, jak sudetští Němci chápou svůj odsun od nás. A zmapoval současně tu naši novou pátou – nebo šestou? – kolonu, jejichž přijetí jsem zdůraznil!)

V uvedeném bloku Lípy je otištěna připomínka exprezidenta Václava Klause „*Zase jeden sjezd Sudetoněmeckého landsmansaftu*“. Uvádí, že před více než 20 lety – jako předseda vlády ČR – pozval bavorského předsedu vlády Edmunda Stoibera na krátkou návštěvu k nám – sešli se v Domažlicích. Čeští sociální demokraté v čele s M. Zemanem hlasitě protestovali, že má jednat s německým a nikoliv s bavorským. Letos jel zástupce české vlády, vedené ČSSD, na sjezd sudetských Němců jako oficiální zástupce české vlády. D. Herman, tehdy kněz a sekretář kardinála Vlka, si už tehdy myslel, že se má historie 2. sv. války přepsat a že se mají ze sudetských Němců udělat oběti Čechů. Václav Klaus četl v deníku „*Münchner Merkur*“ rozhovor s Posseltem nadepsaný „*Chladnokrevně připravený zločin*“ přeložený takto do českého jazyka. Nemluvil o Adolfu Hitlerovi a jím vyvolané 2. světové válce. Mluvil o odsunu sudetských Němců. Asi je to už dnes politicky korektní „*novou*“ pravdou. Václav Klaus neví, jestli pan Herman v Bavorsku četl noviny a uvedený rozhovor si přečetl (*není to důležité, jistě by neprotestoval a neuvedl by na rozdíl od V. Klause věc na pravou míru*). Karel Sýs považuje oficiální vystoupení a už pouhou přítomnost ministra Hermana na sudetoněmeckých dnech v Norimberku za odporný čin. Herman si s Posseltem vzájemně notovali o principu kolektivní viny, podle níž odsun proveden nebyl, antifašisté tu mohli zůstat. Přepadení SSSR a „*kolektivního*“ vraždění civilistů se houfně zúčastnili i sudetáči. A pamětníci protektorátu řekli, že sudetáči

byli ještě zvrhlejší mučitelé a katani než tzv. říšští Němci, je-li to vůbec možné. Kdyby se třeba menšinová Němci v USA rozhodli odtrhnout od Spojených států, okamžitě by nastoupila národní garda a rozsekala by je na nudle. Musí se řídit federálními zákony a padací kalhoty a dirndly smí nosit na folklórních slavnostech nebo v šláfcimrách.

A co bylo atomové bombardování civilního obyvatelstva Hirošimy a Nagasaki, zničení Jugoslávie, Libye či vpád do Iránu nebo Granady jiného, než uplatnění kolektivní viny? Dopustili se ho samozvaní páni světa, ale to je před historií neomluví. Podle Sýse, co by sudetáči a náš pan ministr, či spíše ministrant, mohli udělat, by bylo o minulosti nemluvit, jako se nemluví o provazu v domě oběšencově. **Blok věnovaný odsunu Němců od nás, otištěný v Lípě č. 2/2016, končí výzvou místopředsedy Poslanecké sněmovny P ČR a předsedy ÚV KSČM Vojtěcha Filipa, aby ministr Herman odstoupil**, poněvadž jeho účast na sjezdu v Norimberku ve dnech 71. výročí ukončení 2. světové války je porušením uzavřených smluv v rámci tehdejšího Německa a Československa, ale především zradou a plivnutím do tváře všem, kteří za naši svobodu položili své životy.

Poznámky Václava Klause, Karla Sýse, ukazující pravou tvář sudetských Němců na Východě i v protektorátu a Vojtěcha Filipa jsou z května 2016, tak jako projev Bernda Posselta.

O obsahu dalších stran v 2. čísle Lípy z roku 2016 na jiném místě.

Karel JANIŠ

Zastavte Zemi - vystoupím, říká ruský básník žijící v ČR

Křest knihy básní „*Zastavte Zemi*“ (*Ostanovitě Zemlju*) od ruského spisovatele a právníka z Mikulova Vladimira Andrejeva se uskutečnil i s autorským čtením v Křišťálovém sále Staré radnice v Brně. Mezi hosty byla i atašé Generálního konzulátu Ruské federace v Brně Karina Sultanova.

Sbírkou básní rozdělil autor na bloky lyriky milostné, vojenské a občanské. Též na verše o přírodě a ironické. Knížka o 135 stranách vyšla péčí Ruského kulturně osvětového sdružení na Moravě v Nakladatelství Onufrius Jan Kux Brno. Opěvuje např. krásy jižní Moravy pod Pálavou, ale třeba vojenskou lyrikou se vrací ke strašným důsledkům zabíjení za druhé světové války. Andrejev je básník filozof a básník duše. Nakladatel Kux přiblížil z vlastní historie, že jeho tvorbu nechtěl nikdo vydat, protože neopěvovala Havla, Klause a jim podobné. Proto v r. 1995 založil vlastní nakladatelství a hned v něm vydal tři historické knihy s obsahem tak, jak se věci skutečně staly, nikoliv tak, jak se účelově upravená minulost dnes předkládá lidem k věření. Za dvě desítky let vydalo levicové nakladatelství Onufrius čtyři desítky publikací, z toho asi 13 knih poezie a jednu i v esperantu. Kniha o válečných událostech od významného jihomoravského vojenského historika Vlastimila Schildbergera vyšla letos, žel až dva týdny po autorově pohřbu.

Autor knihy básní *Zastavte Zemi - vystoupím!* Andrejev rozebírá to, co trápí obyčejné lidi v každé zemi světa, třeba války za něčí imperiální zájmy místo klidného občanského a rodinného života. Na křtu jeho publikace na brněnské radnici zaznělo mj. moudro: *Když jste hrdiny a sbíráte medaile, jste navýsost oslavováni. Když se vám něco stane, nikdo vás už nezná.* Z toho plyne poučení, že nic a nikdo nevyroste až do nebe, včetně dnešních všemocných. Rusko-moravský básník a právník Vladimír Andrejev právě oslavil své 62. narozeniny.

(vž)

Naši listopadoví jubilanti

2. 11. Karla MOUCHOVÁ, 63 let, ZO 3023, Zdeněk NÁDENÍČEK, 61 let, ZO 3003;
3. 11. František BRŮŽEK, 86 let, ZO 1505;
5. 11. Růžena MALÍKOVÁ, 77 let, ZO 0102, Leopold ZÁBRŠ, 84 let, ZO 2711;
6. 11. Jaroslava URBÁNKOVÁ, 72 let, ZO 2710;
8. 11. Tibor DÁVID, 64 let, ZO 3023;
10. 11. Marie CIGÁNKOVÁ, 72 let, MO 1101;
11. 11. Iva KRIŠOVÁ, 41 let, ZO 3023;
13. 11. Františka STRÍŽOVÁ, 70 let, LKŽ, Marie SRBECKÁ, 87 let, ZO 2705;
14. 11. Marta PAWLASOVÁ, 75 let, ZO 1505, Marie SAMKOVÁ, 91 let, ZO 2710;
15. 11. Anna ŠTOFANOVÁ, 73 let, LKŽ;
16. 11. Karel KOPEČEK, 90 let, ZO 0505, Anna FORMÁNKOVÁ, 82 let, ZO 2711, Jiří FUKSA, 63 let, ZO 0102;
18. 11. JUDr. Milada VÁŇOVÁ, 89 let, ZO 2101, Jaroslav KLÍMA, 75 let, ZO 3003, Nina JAHODOVÁ, 82 let, ZO 2202;
19. 11. Robert DEIRETSBACHER, 23 let, ZO 0502;
20. 11. Olga KOPASOVÁ, 80 let, ZO 0600;
21. 11. Jitka VESELÁ, 72 let, ZO 1505;
23. 11. Hana KOPKOVÁ, 72 let, ZO 2703, Jaroslav KOPECKÝ, 63 let, ZO 0505;
24. 11. Jaromír JUKL, 88 let, ZO 0305;
25. 11. Leopold LACO, 89 let, LKŽ;
26. 11. PhDr. Aleš KOPKA, 85 let, ZO 2703, JUDr. Ladislav NÁDENÍČEK, 70 let, ZO 0102;
27. 11. Zdeňka HORŇÁKOVÁ, 86 let, ZO 1505, Jana BRODECKÁ, 63 let, ZO 2101, Marie VYHNALÍKOVÁ, 84 let, ZO 0305, Anna MARŠÁLKOVÁ, 90 let a Josef KOCMAN, 74 let, oba MO 1101;
28. 11. Emil PETRŽELA, 91 let, ZO 1505, Františka KANOŠOVÁ, 90 let, ZO 2705, Matěj ŠKOVAN, 27 let, ZO 3023;
29. 11. Pavel SVOBODA, 68 let, ZO 2703;
30. 11. Emil SVATOŠ, 76 let, ZO 2202.

Všem oslavencům děkujeme za práci pro stranu a za sociálně spravedlivou společnost a do dalších let přejeme pevné zdraví a životní pohodu. ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. did

Komise ideově-výchovné práce MěV KSČM v Brně

srdečně zve na **DISKUSNÍ ČTVRTEK,**

který se uskuteční **24. listopadu 2016 v 17 hodin** na MěV KSČM v Brně, Křenová 67, sál v 2. poschodí.

Téma: "Všechnu moc lidu, o skutečné demokracii"

Úvodní slovo: **Tomáš VOKOUN**

Vzpomínka na Miroslava TRUČKU

17. října jsme se rozloučili s Miroslavem TRUČKOU, bývalým vedoucím tajemníkem OV KSČ v Blansku, či tajemníkem Jihomoravského OV KSČ. Zemřel ve věku nedožitých 86 let.

V době úsilí o rozvoj okresu si našel čas a zajímal se o činnost komise pro dějiny dělnického hnutí a KSČ. Ta v roce 1981 vydala publikaci „Bojovali za lepší zítřek“ k níž napsal předmluvu. Nadále se zajímal o osudy a působení lidí z publikace i v době, kdy už působil v Brně. Ve funkcích politicko-organizačního tajemníka MěV KSČ Brno a zejména KV KSČ prováděl analýzu činnosti stranických orgánů ve spolupráci s rezortními tajemníky okresů a instruktory KV z ní vyvozoval závěry pro další činnost v souladu s plněním závěrů krajských konferencí a sjezdů strany.

Po převratu v listopadu 1989 přešel do uliční organizace KSČM v Brně-Kohoutovicích a aktivně se zapojil do její práce. Své zkušenosti uplatnil při výchově nových funkcionářů z řad mladších členů strany. Politicky pracovat nepřestal ani po odchodu z výboru ZO. Až do konce života zpracovával pravidelné informace o činnosti ZO a pro členy, kteří se již nemohou z důvodu nemoci a věku zúčastňovat stranické práce. Významná byla i jeho pomoc při volebních kampaních.

Odešel soudruh, který zůstane zapsán v historii KSČM a v našich srdcích. Čest jeho památce!

Po uzávěrce jsme dostali zprávu, že jsme se 3. listopadu 2016 rozloučili se soudružkou **Boženou Tručkovou** z MO 1101, členkou strany od roku 1977. Zemřela ve věku 81 let. Manžela, který se o ni v její nemoci vzorně staral, přežila jen o několik málo dní.

Karel JANIŠ a MO KSČM Kohoutovice

Hovořili jsme s občany, napíšeme o tom?

Čtenářská obec si jistě všimla, že se změnou tiskárny Echa došlo též ke změně v počtu stran našeho občasníku. Vychází 16 stran. Vrátime se k obsahu prvního ročníku Echa, kdy na jeho stranách převládala činnost stranických orgánů a organizací, působení našich zastupitelů, zastupitelek na celoměstské úrovni i v městských částech?

Jen s obtížemi jsem z důvodu nedostatku místa uveřejňoval vzpomínky na významné události a osobnosti našeho i mezinárodního komunistického a dělnického hnutí i našeho národa. Postupně, jak šla léta našeho života, jak šly jedny volby za sebou, stále méně se objevovaly články o dění v základních organizacích naší strany a jak působíme v komunální politice. A stále víc článků a statí bylo o minulosti. Vznikla rubrika Šli před námi, připomínající významné osobnosti našeho hnutí. Připomínána jsou výročí února 1948, srpna 1968, události roku 1956, brněnská léta T. G. Masaryka, významné sjezdy KSČM, KSSS apod. V tom lze jistě pokračovat, ale... to nestačí.

Je po krajských volbách v celostátním i celobrněnském měřítku. V severozápadních a jihovýchodních městských částech je po senátních volbách. Hovořili jsme s mnoha občany. Ptali se nás na mnohé a snažili jsme se jim odpovídat, ukázat

řešení, která předkládá naše strana. Alespoň částečně jsme již volby hodnotili v Mív a ZO KSČM. Napíšeme o našich zkušenostech z rozhovorů s občany? Je to víc než žádoucí.

Ostatně již v minulosti jsme o tom hovořili na poradách předsedů a jak je vidět, k odezvě až na výjimky nedošlo. Nenecháme si naše zkušenosti pro sebe. Napíšeme o nich i pro poučení dalším, kteří s námi a po nás budou pokračovat v úsilí o spravedlivou společnost pro většinu národa? Pišme, pišme!

Vážení a milí, v komunální politice působíte! Jste v první linii styku KSČM a ostatními politickými subjekty v zastupitelstvech. Vaše zkušenosti je třeba dostat na papír a prostřednictvím Echa mezi členskou základnu naší strany. Zimní spánek se týká medvědů, nikoliv radnic. Všude usilujete o to nejlepší pro spoluobčany. Někteří z vás píšete do místních zpravodajů, ale bohužel nikoliv do Echa. Na krajské úrovni bylo jistě provedeno hodnocení působení našich zastupitelů. A v městských částech jsme v polovině funkčního období, jak jste tedy dosud naplňovali volební program KSČM a jak budete dále pokračovat?

Přejdeme od slov k činům a napíšeme o zkušenostech ze stranické práce i z komunální politiky!

Karel JANIŠ